

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

**СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:**

Розв'язку обіцяють у п'ятницю

Каменем спотикання у досягненні домовленостей робочою групою з підготовки дочасних парламентських виборів залишається дата голосування. Президент України налаштований рішуче: якщо компромісу досягнуто не буде, він готовий піти на крайні заходи, про зміст яких стане відомо на засіданні РНБО, яке заплановано на сьогодні.

У середу ввечері у Верховній Раді за зачиненими дверима відбулася зустріч керівників фракцій парламентської коаліції, Голови Верховної Ради і Прем'єр-міністра. Її результати не оприлюднювали, стало відомо лише одна деталь: обговорювали зміни до Конституції. А на ранковому засіданні робочої групи, за словами заступника глави секретаріату Президента Івана Васюника, перемовники дійшли згоди про внесення змін до виборчого закону стосовно особливого режиму здійснення закупівель Центрів виборчим для проведення позачергових виборів, а також практично погодили зміни до закону про держбюджет-2007, які необхідно внести для виділення додаткових коштів на фінансування виборів. Питання про вдосконалення Конституції робоча група вирішила «винести за дужки» і розглядати його вже під час розробки нової редакції Конституції.

(Закінчення на 2-й стор.).

Від гіркоти минулого до нового життя депортованих кримських татар

Під таким гаслом сьогодні у всіх населених пунктах Криму відбудуться траурні заходи, приурочені до 63-ї річниці депортації кримських татар. Каральний сталінський присуд стосувався понад 200 тисяч душ. Лише за три дні їх відправили подалі від землі предків. Вивезли з Криму і німців, греків, вірмен, болгар, турків, курдів, персів. Увесь багатокітковий культурний спадок корінного населення брутально викорчували, викреслили. Разом із представниками депортованих етносів сумує сьогодні вся країна, особливо українці. Адже за сталінського режиму кількість наших співвітчизників, полеглих від голодоморів і депортованих до Сибіру та на Далекий Схід, обраховується мільйонами.

(Закінчення на 7-й стор.).

Фото Олексія СУВІРОВА (з архіву УНІАН).

Допоможіть врятувати останнє урочище з орхідеями

Сьогоднішній Київ мало нагадує затишний зелений куточок. Це, радше, потужний будмайданчик. Хіба не диво, що у цьому мегаполісі збереглося поки що урочище з трьома видами орхідей! Вони поки що ростуть у районі Святошинських ставків. Однак словосполучення «поки що» тут вжито не даремно — у середині квітня в урочищі, де ростуть червонокнижні рослини, вирубали дерева, а тепер його регулярно засипають гравієм та глиною. Місцеві жителі кажуть, що тут збираються побудувати чергову висотку...

Екологи столиці почали бити на сполох. Учора під

стінами Української аграрної академії наук вони організували пікетування з вимогами припинити знищувати це унікальне місце, яке до того ж вважається одним із небагатьох вцілілих куточків, характерних для Київського Полісся.

(Закінчення на 6-й стор.).

На знімку: академік, відомий ботанік Костянтин Ситник підтримував мітингувальників, зауваживши, що лише протестами можна спонукати зберегти флору столиці.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ НОВИНИ

У Раді Європи цікавляться, що ж відбувається у Києві

20—22 травня Україну з офіційним візитом відвідає Президент Парламентської асамблеї Ради Європи Рене ван дер Лінден, повідомила прес-служба Верховної Ради. Програмою візиту передбачено зустрічі Президента ПАРЄ з Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Президентом України Віктором Ющенком, Прем'єр-міністром Віктором Януковичем.

Олександр Мороз і Рене ван дер Лінден візьмуть участь у відкритті засідання Комітету ПАРЄ з політичних питань. Президент ПАРЄ також зустрінеється з постійною делегацією Верховної Ради України в ПАРЄ, головами депутатських фракцій, представниками релігійних громад України.

Онук Терещенка експортує до Франції мед

Нашадок відомого українського цукрозаводчика й мецената Михайла Івановича Терещенка, французький бізнесмен Мішель Терещенко, вдячний жителям Житомирської області за те, що зберегли завод, родові маєтки і культурну спадщину його роду.

Свій візит французький Терещенко почав з відвідання в селі Турчинівка Чуднівського району двох будинків своїх прадідів. Обидва нині — архітектурні пам'ятки Житомирщини. Терещенко також відвідав ВАТ «Коровинецький цукровий завод», збудований представниками його роду в 1878—1880 роках. До речі, онук Терещенка нині не тільки відроджує своє родове гніздо в Глухові Сумської області, а й є діловим партнером українських підприємців, що займаються вирощуванням льону, виробництвом цукру, переробкою картоплі та кукурудзи. А також експортує до Франції український мед.

Грузинські прикордонники затримали наше судно

Капітан затриманого судна «Пінгвін» перебуває в камері попереднього ув'язнення, а шість моряків — на борту корабля. Про це повідомив консул України в Грузії Володимир Бондаренко. За його словами, 16 травня під час оформлення портових формальностей у порту Поті грузинські прикордонники затримали екіпаж за незаконне перебування на території Грузії. Консул повідомив, що в лютому й березні українське судно перебувало в абхазькій акваторії територіальних вод Грузії, що заборонено для всіх іноземних суден. Проводяться слідчі дії. Моряки забезпечені всім необхідним. Вони регулярно зустрічаються з консулом і адвокатом.

Вертоліт, контрабандою завезений у Чернівці, належав румунській армії

Про це журналістам повідомив начальник управління податкової міліції ДПА в Чернівецькій області Ігор Кермач. Нагадаємо, кілька тижнів тому під час чергового рейду податківці знайшли в ремонтній майстерні одного чернівецького підприємця вертоліт. Знахідку вилучили й узяли на зберігання до закінчення перевірки. За попередньою оцінкою, вартість вертольота становить понад 100 тисяч гривень. Нині податківці разом з митниками намагаються встановити, яким чином він перетнув український кордон. За даними Вадул-Сиретської митниці, через її пости такий вантаж не проходив.

Як повідомляють чернівецькі електронні ЗМІ, власник вертольота запевняє податківців, що придбав його цілком законно.

КОРОТКО

■ У Дніпродзержинську триває всеукраїнська конференція «Можливості підвищення якості та ефективності медичної допомоги — практичний досвід»

■ На Одеській залізниці триває перевірка всіх об'єктів і обладнання щодо їх безпеки

■ Угоду про співробітництво підписано між Донецькою і Луганською облдержадміністраціями та Міністерством палива і енергетики України

■ На Кіровоградщині більш як утричі зменшилися площі меліорованих земель

■ Мін'юст України має намір запровадити в країні європейську практику посередництва при розгляді судових справ

■ Генеральна асамблея ООН оголосила 2008 рік міжнародним роком мов

■ У Почаєві Тернопільської області вчинено акт вандалізму над державною символікою

(За ковідомленням Укрінформу).

■ У НОМЕР

Голову КСУ звільнено

Учора Івана Домбровського звільнено з посади голови Конституційного Суду України за власним бажанням.
Обов'язки голови Конституційного Суду покладе-но на заступника голови КС Валерія Пшеничного.

Розв'язку обіцяють у п'ятницю

(Початок на 1-й стор.).

Лідер «Нашої України» В'ячеслав Кириленко повідомив, що ця політична сила згодна на пере-несення дострокових парламентських виборів з 24 червня на середину липня.
Після чергового раунду перемовин представники робочої групи домовилися про створення поперед-нього реєстру виборців для проведення виборів. Проте таке рішення не підтримали КПУ і СПУ. Опозиція, за словами В'ячеслава Кириленка, оголо-сила про готовність прийти до парламенту, щоб проголосувати напрацьовані робочою групою доку-менти для проведення дочасних парламентських виборів, якщо буде визначено дату проведення ви-борів. Проте коаліція ще не дала згоди на обгово-рення дати проведення голосування на дострокових виборах і відмовляється обговорювати це питання у форматі робочої групи. Тож усі сподівання знову лише на зустріч двох Вікторів.

Олександра КУЧЕРЯВА.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

«Ми погодилися не на вибори, а на чесні вибори. А це різні речі»

Народний депутат Рінат Ахметов підтримує ідею позачергових парламентських виборів. Депутат вважає, що для проведення чесних виборів потрібні зміни в законодавстві. «Не йти на вибори означає розколоту Україну навпіл, це означає економічну, політичну і соціальну нестабільність. Якщо ми йдемо на вибори — значить, ми об'єднуємо Україну, забезпечуємо економічне зростання», — сказав депутат.

Він не відповів на прямі запитання, яким буде формат майбутньої коаліції і чи пропонуватимуть кандидатуру Віктора Януковича на посаду прем'єр-міністра утретє. Р. Ахметов зазначив, що найважли-вішим на сьогодні завданням є проведення чесних виборів: «Ми погодилися йти не на вибори, а на чесні вибори. А це різні речі. Що таке чесні, демок-ратичні вибори? Це значить справедливі, не сфаль-сифіковані. А демократичні — означає рівні правила для всіх. Щоб забезпечити це, необхідно прийняти відповідні закони».
Р. Ахметов також не прокоментував чутки про створення блоку Партії регіонів із іншими політич-ними силами. «У мене є один голос. У мене є аргу-менти, є аргументи у моїх колег. І коли буде дискусія, ми винесемо вердикт», — зазначив депутат. На запитання, чи візьме Партія регіонів до свого блоку соціалістів, політик висловився так: «Це відпові-дальна політична сила. Взяти чи не взяти — буде переговорний процес». Силкові сценарії розвитку подій він назвав «смішними» і додав: «Нічого хорошо-го для країни я в цьому не бачу».

Помер розробник літаків «Ан»

АНТК ім. О. Антонова із сумом сповіщає, що ук-раїнська авіапромисловість зазнала непоправної втра-ти — після тяжкої і тривалої хвороби пішов з життя **Петро Васильович БАЛАБУЄВ**, відомий у всьому сві-ті конструктор авіаційної техніки, котрий очолював АНТК ім. О. Антонова в період з 1984-го до травня 2005 року.
Колектив підприємства висловлює ширі співчуття родині, близьким, друзям і колегам П. В. Балабуєва. Прощання з П. В. Балабуєвим відбудеться в Києві 19 травня, о 12.00 на території АНТК ім. О. Антоно-ва за адресою: вул. Туполева, 1.
Похорон — о 14.00 на міському кладовищі «Бер-ківці».

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 17 травня

Передусім народні об-ранці хвилююно мовчання вшанували пам'ять видат-ного авіаконструктора Пе-тра Балабуєва.
До сесійної зали мали завітати представники Служби безпеки та Генера-льної прокуратури, для того щоб прокоментувати заяви керівника головної служби з питань діяльності правоохоронних органів секретаріату Президента України Валерія Гелетея щодо можливості замаху на життя окремих посадових осіб та політичних лідерів.
Однак доповідав лише перший заступник Генера-льного прокурора Олек-сандр Медведько. Він пові-домив, що до Генеральної прокуратури надійшли звернення народних депу-татів України Володимира Сівковича, Петра Симо-ненка, Юрія Мірошнічен-ка, Ельбруса Тедеева, Віта-лія Хомутинника, а також міністра внутрішніх справ Василя Цушка. У них пору-шується питання про про-ведення ретельної перевірки обґрунтованості зазна-чених заяв та надання їм відповідної юридичної оцінки. Ці заяви перевіря-

тиме СБУ, сказав Олек-сандр Медведько. Слідство вже розпочато. Доки воно не буде завершене, проку-ратура жодних висновків робити не може.
Відсутність у сесійній за-лі тимчасово виконуючого обов'язки голови СБУ Ва-лентина Наливайченка Го-лова Верховної Ради Олек-сандр Мороз розцінив як боязнь чиновників Прези-дента і назвав це ганьбою для держави. Народні депу-тати також мали можли-вість заслухати Юрія Са-мойленка, який доповів про розгляд справи у Комі-теті з питань національної безпеки і оборони. Він по-обіцяв, що комітет уважно стежитиме за тим, як про-суватиметься справа. У ко-мітеті заяви Валерія Геле-тея розглядають з двох бо-ків. Перший варіант — чи замах справді готувався, другий — заяви — це про-сто вдаль піар-хід.
Далі депутати приступи-ли до розгляду документів. Прийнято постанову про спроби маніпулювання Пе-черським районним судом м. Києва у впливі на діяль-ність ЦВК. Народні обран-ці також затвердили зміни до закону України про дер-жавні нагороди.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз вручив посвідчення судді апеляційного суду Сумської області Лідії Семеній.

У другому читанні прийнято проект закону про внесення змін до стат-ті 14 закону «Про статус народного депутата» щодо участі у роботі тимчасової комісії. Під час розгляду питання було внесено вісім пропозицій, з яких ухвале-но шість. Пропозиції Вале-рія Писаренка, представ-ника БЮТУ, відхилено «у зв'язку з тим, що він не врахував зміни до Консти-туції України».

Народні обранці проголо-сували за призначення поза-чергових виборів цілого пе-реліку сільських голів. А та-кож новоутворене поселення в Сімферопольському районі Автономної Республіки Крим назвали Акрополіс.
Відбулося і голосування за безстрокове призначення суд-дів у міські та районні суди.
Учора народні депутати вітали з днем народження свого колегу Олександра Єдіна.

Надія СМІЯН.

Законодавці шукають спільну модель

Сьогодні у Верховній Раді Ук-раїни розпочнеться Міжнародна науково-практична конференція «Модельне законодавство і мож-ливості його практичного засто-сування національними парла-ментами». Як повідомили у прес-службі парламенту, у роботі кон-ференції візьмуть участь Голова Верховної Ради України Олек-сандр Мороз, генеральний сек-ретар Ради міжпарламентської асамблеї держав-учасниць СНД Михайло Кротов, голова Коміте-ту Верховної Ради у закордонних справах Віталій Шибко, дирек-тор Інституту законодавства Вер-ховної Ради України Олександр Копиленко, заступник голови Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Світлана Орлова, народні депу-тати та науковці.
Розробка так званого модель-ного законодавства з певних питань, що становлять взаєм-ний інтерес для різних держав і яке могло б застосовуватися у цих державах, є одним із зав-дань Міжпарламентської асам-блеї СНД, до якої також вхо-дить Україна.

Суддя, який призупинив дію указів Президента, потрапив в автомобільну аварію

У дорожньо-транспортну пригоду потрапив суддя Кіровського районного суду **Донецька Іван Подолянчук**. Саме цей суддя виніс днями постанову про призупинення указів Президента України про звільнення суддів Конституційного Суду **Сюзанни Станік та Валерія Пше-ничного**.
Як повідомили «Голосу України» у відділі зі зв'язків із громадськістю ГУ МВС України в Донецькій області, у середу о 7-й годині 45 хвилин по вули-ці Ермилової у напрямку вулиці Купрі-на рухався автомобіль ВАЗ-2121 під ке-руванням І. Подолянчука. У цей час, зі слів водія, у зустрічному напрямку йшов автомобіль ВАЗ, який раптово виїхав на зустрічну смугу. Щоб уник-нути зіткнення, І. Подолянчук звернув на узбіччя, де зіштовхнувся з деревом. Унаслідок ДТП суддя отримав ушкод-ження грудної клітки, м'яких тканин лоба. Для надання медичної допомоги його доправили до міської лікарні № 24. Міліція встановлює автомобіль, який, зі слів потерпілого, міг бути причетним до пригоди.
Нині І. Подолянчук перебуває на лі-куванні вдома. Він заявив журналістам, що після аварії із салону його автомо-біля зникла папка з документами. Вод-ночас суддя не пов'язує ДТП з тим, що саме він займався справою про призупинення указів Президента. Хоча і виз-нав, що на суд був «тиск зусебіч»: «Те-лефонували із секретаріату, із прокура-тури, надіслали із СБУ запит на ксеро-

копії матеріалів справи». За словами потерпілого, до суду надійшло клопо-тання із секретаріату Президента про передання справи до Печерського ра-йонного суду Києва. Крім того, СБУ направила запит про надання ксероко-пій матеріалів резонансної справи.
Кіровський районний суд розпочав розгляд справи про призупинення ука-зів Президента після звернення до суду народного депутата Олександра Заца, мешканця району. Він вважав, що його права порушено, і звернувся до суду з проханням визнати укази Президента протиправними.
Ліна КУЩ.
Р. С. Щодо інформації про відміну рі-шення Кіровського районного суду, то, як повідомив «Голосу України» голова Кі-ровського районного суду м. Донецька Анатолій Лівада, скарга від секретаріа-ту Президента на постанову судді І. Подолянчука лише позавчора о 15.45 на-дійшла до суду. Вчора о 12-й годині спра-ву було направлено до Донецького апеля-ційного адміністративного суду. За за-конодавством скарга подається через суд, який постановив відповідне рішення. Суд апеляційної інстанції має розгляда-ти скаргу, ретельно вивчивши докумен-ти, які є у справі. Жодних рішень апе-ляційного суду у цій справі до райсуду на час верстки газети не надходило. Отже, якщо постановив висновок: позавчора До-нецький апеляційний адміністративний суд не міг прийняти рішення у карзі се-кретаріату Президента України.

Самообман як «фіговий листок» поразки

■ МОЯ ПОЗИЦІЯ

Даруйте, я знову про те саме — про вибори. Не про перипетії довкола дат, домовленостей і взаємних обви-нувань. Не про ущемлення інтересів синіх, помаранче-вих, червоних чи малинових. Поміркуймо про інтереси наші. Кого і, головне, що нам пропонують обирати під час чергового чи, точніше, позачергового волевиявлення?
Припустимо, ми люди довірливі і мужньо прик-риємо широкими електо-ральними грудьми ам-бразури урн. Тільки чим обернеться це наївне ге-ройство? Хто творитиме європейську, правову, цивілізовану Україну: здеється, саме гострий дефіцит цих ознак і спричинив потребу в пе-ревиборах?
Ось один політичний фланг — нині поки що опозиційний. На почат-ку тижня з'їзд НСНУ затвердив виборчий спи-сок кандидатів у народні депутати: поки що в ал-фавітному порядку, чер-говість прізвищ визнача-тимуть на наступному етапі партійного зібран-ня. Звичайно, впорядку-вання цієї «абетки» —

справа самого НСНУ: ім-там видніше, чие світлі-ім'я достойне високої честі. Але суть, як відо-мо, в тому, що пробу цього «золота» партії визначатимуть усе-таки виборці, не завжди вта-ємничені в нюанси під-цилімних політичних пасьянсів. І тому ККД такого розкладу спрог-нозувати легко: коли не-обтяженим фанатизмом виборцям неприємні оді-озні, але чимось комусь корисні івані івановичі чи «підквотні» Самого сергії сергійовичі, вони просто відкинуть весь «оголошений список». Ця на перший погляд

абстракція насправді ду-же конкретна на практи-ці. Тому аж ніяк не зай-ва цікавість: хтось про-раховував, як, наприк-лад, сприймуть у народі появу в «алфавіті» батька Петра Порошенка? При-пускаю, він чудова лю-дина, можливо, найдос-тойніший з кандидатів. Та якщо до самого Петра Олексійовича ставлення неоднозначне (справед-ливо чи ні — інша спра-ва), скільки запитань ви-никне до Порошенків-дуплетом? І як вони поз-начаться на результаті — ось у чому реверс сучо партійної справи.
(Закінчення на 7-й стор.).

Законодавчо забезпечити самоврядування та регіональний розвиток

У середу під головуванням Голови Верховної Ради України Олександра Мороза у парламенті відбулося розширене засідання Консультативно-дорадчої ради з питань законодавчого забезпечення місцевого самоврядування та регіонального розвитку при Голові Верховної Ради України.

О. Мороз від імені парламенту сердечно привітав голів обласних рад — членів Консультативно-дорадчої ради, а також голів міст, голів районних рад, представників Асоціації органів місцевого самоврядування, які взяли участь у засіданні, зазначивши, що «тема нашої сьогоднішньої зустрічі, на мій погляд, винятково важлива».

«Ми сьогодні виносимо на порядок денний засідання питання про другий етап політичної реформи та розвиток місцевого самоврядування. Це ключ до нашої розмови. На нинішньому етапі державного будівництва це питання, на моє глибоке переконання, є визначальним, має стратегічний характер», — наголосив О. Мороз.

За словами Голови Верховної Ради України, питання про реформу місцевого самоврядування було передбачене до розгляду на поточній сесії «як одне з ключових питань і в плані роботи, і в практиці діяльності комітетів Верховної Ради». «Бо без другого етапу політичної реформи говорити про реформу політичну взагалі, про демократію в Україні, про перспективу для України не доводиться», — зазначив він.

О. Мороз нагадав, що на розгляді у Конституційному Суді України перебуває законопроект про внесення змін до Основного Закону в частині місцевого самовряду-

вання, який «був предметом глибокого обговорення».

Голова Верховної Ради наголосив, що зазначений законопроект приймався не «під тиском, без обговорення», а був результатом «планомірного, програмованого і тривалого процесу». Водночас О. Мороз пояснив, що необхідність нової редакції законопроекту пов'язана з тим, що «впродовж приблизно року ми користуємося зміненими нормами Конституції, і практика виявила в ній місця, котрі слід вдосконалити, зняти зайві напруження, двозначності, чіткіше виписати порядок здійснення взаємин у вищих ешелонах влади».

Окрім цього, за його словами, «ми повинні зараз виробити канву, прийнявши відповідний закон про зміни до Конституції», а потім розглянути низку законопроектів про внесення змін до законів про місцеве самоврядування, про бюджетну систему, про адміністративно-територіальний устрій, до Податкового кодексу, аби ці закони були «у канві змін до Конституції».

Голова Верховної Ради України детально зупинився на основних положеннях пропонованих змін.

Зокрема, у статті 77 пропонується збільшити терміни проведення позачергових виборів до Верховної Ради з 60 до 90 днів. «Коли сьогодні певні посадовці зіткнулися із бажанням провести вибори, виявилося, що закон не вкладається у часовий графік проведення виборів, у реалізацію тих норм, які законом передбачені. Щоб не було ніколи дискусій про те, що позачергові вибори проводяться за іншим законом, аніж основні вибори, ми залишимо один

часовий термін. І тоді один закон буде використовуватися і для позачергових виборів, і для виборів чергових», — підкреслив О. Мороз.

У статті 80 замість депутатського імунітету, за словами О. Мороза, пропонується ввести його обмежений варіант.

У статті 85 вводиться уточнення, за яким офіційне тлумачення законів здійснює їх автор-законодавець, а тлумачення Конституції — Конституційний Суд. «Це спрощує в багатьох випадках процедури розгляду питань про відповідність законів Конституції і особливо в тій частині, яка стосується прямого застосування законів, прийнятих парламентом, бо весь час виникає зволікання у цьому відношенні, а закон повинен тлумачити той, хто його приймає», — сказав Голова Верховної Ради України, висловивши думку, що «це буде цілком закономірно, тим більше це практика багатьох держав світу».

Також спрощується порядок призначення урядовців. «Всі вони стають однаковими, всі вносяться коаліцією, а не буде двох якостей міністрів, одні Президентом вносяться, другі коаліцією. Всі однакові, і не буде тієї дискусії, яка виникала в нас впродовж останнього року», — зазначив він.

Корекції піддана стаття 90 у частині повноважень Верховної Ради України та їх дострокового припинення, сказав О. Мороз.

При цьому Голова Верховної Ради України нагадав, що є три підстави для дострокового припинення повноважень парламенту: якщо він протягом 30 днів не може працювати, не може створити коаліцію, не може сформувати уряд. «Вони всі збережені, Президент має це право, але для того, щоб він скористався ним, він повинен одержати підтвердження

Конституційного Суду щодо обґрунтованості таких підстав, чи є вони в наявності, чи їх немає», — підкреслив О. Мороз.

Крім того, передбачається надати депутатам право самим 300 голосами приймати рішення про дострокові вибори. О. Мороз назвав цю норму дискусійною, але, за його словами, це дасть змогу за умов нинішньої політичної ситуації «зняти питання про обґрунтованість, конституційність проведення дострокових виборів».

Також, сказав О. Мороз, впроваджується процедура введення в дію законів: прийнятий законодавчий акт направляється на підпис Президенту України, і якщо глава держави не підписує його протягом 15 днів, він обнародується за підписом Голови Верховної Ради і вважається прийнятим, а якщо Президент України скористається правом вето, закон знову розглядається парламентом, і у разі повторного голосування вето вважається подоланим простою більшістю голосів.

За словами О. Мороза, у проекті чіткіше виписується процедура імпідменту. «Вона перестає бути неспроможною, як у нинішньому законі, через зниження кількості голосів для прийняття рішень до двох третин замість нинішньої норми. І це, по-перше, гарантує стабільність посади Президента, з одного боку, а з другого, робить його більш зобов'язаним перед суспільством за виконання своїх обов'язків, бо підставою тут є ще і порушення присяги, окрім тих гарантій його стабільності, які передбачені сьогодні у статті 111 та інших статтях Конституції». «Між іншим, це практика багатьох країн світу, і її треба застосовувати у нас», — додав він.

Також змінюється порядок формування Кабінету Міністрів України, що передбачено новою

редакцією статті 113 Конституції. «Кабінет Міністрів буде відповідальний і підконтрольний Верховній Раді у межах, визначених Конституцією, бо нинішня норма перейшла із попередньої редакції Конституції, де йшлося про президентсько-парламентську форму правління», — сказав О. Мороз.

Пропонується змінити редакцію статті про повноваження Генпрокуратури — вона здійснюватиме нагляд лише за додержанням законів органами влади та їх посадовими і службовими особами.

Основні зміни, зазначив Голова Верховної Ради України, стосуються місцевої влади — ліквідовуються районні державні адміністрації, змінюються функції обласних адміністрацій, у яких залишається контроль за додержанням Конституції, законів, актів Президента і Кабінету Міністрів органами виконавчої влади.

Всі основні функції нинішніх адміністрацій передаються виконавам рад. Передбачається створення для цього фінансових, матеріальних, майнових, організаційних, кадрових та інших можливостей. Іншими словами, вся влада на місцях повинна передаватися представницьким органам, а не державним адміністраціям, сказав О. Мороз.

Автори проекту, зазначив він, пропонують уніфікувати порядок обрання голів рад різного рівня та їх виконкомів, зокрема, обирати голів міст, сіл та селищ радою, а не виборцями.

Голова Верховної Ради України звернувся до учасників засідання із проханням уважно розглянути запропоновані зміни і висловити свої пропозиції, які, за його словами, обов'язково будуть враховані.

Законопроект про внесення змін до Конституції України, сказав О. Мороз, після ухвалення парламентом буде невідкладно направлений до Конституційного Суду України з тим, щоб після визначеної законодавством процедури розгляду цей документ можна було б остаточно схвалити у вересні поточного року.

*Прес-служба
Верховної Ради України.*

Заяви про підготовку замахів на життя окремих політиків — провокація

**Виступ
міністра внутрішніх справ
України В. П. Цушка
у Верховній Раді України
16 травня 2007 року**

16 травня 2007 року міністр внутрішніх справ України Василь Цушко виступив у Верховній Раді України. Напередодні народні депутати ухвалили рішення, згідно з яким передбачалось заслухати керівників силових відомств стосовно правової оцінки заяв представників секретаріату Президента України про існування загрози життю окремих політичних діячів.

У виступі Василь Цушко нагадав, що 11 травня 2007 року в деяких інтернет-виданнях та на телевізійних каналах була оприлюднена заява керівника Головної служби з питань діяльності правоохоронних органів секретаріату Президента України Валерія Гелетея про нібито підготовку замахів на життя окремих політиків, передусім тих, хто перебуває в опозиції. Стверджувалося, що до цих «зловідомств» можуть бути причетні найбільш радикальні політики, закордонні політехнологи, а також відповідальні працівники МВС. Того ж дня колегія МВС оприлюднила свою оцінку заявам В. Гелетея та звернулася до Президента України, Генеральної прокуратури України та Служби безпеки України із проханням провести належне розслідування та дати оцінку діям посадової особи секретаріату Президента. Підкреслювалося, що коли МВС виступає стабілізуючою силою у країні, забезпечує громадський порядок, подібні навмисні дії спрямовані на збурення ситуації в державі, руйнацію довіри до органів державної влади.

Виступаючи в залі засідань Верховної Ради України, В. Цушко зазначив, що зі свого боку колегія Міністерства внутрішніх справ України розцінює заяви В. Гелетея як безпідставні та провокаційні.

— Автор заяви як працівник міліції зі значним стажем роботи, нині — державний службовець високого рангу, добре знає порядок звернення у подібних випадках. Йо-

му досконально відома важливість невідкладного реагування на отриману інформацію, — зазначив міністр внутрішніх справ. — Хочу особливо підкреслити, що до МВС, підрозділів міліції пан Гелетей із заявами щодо озвучених фактів не звертався, — наголосив В. Цушко.

Міністр повідомив, що названа інформація була перевірена в усіх регіонах, і на підставі перевірки можна стверджувати, що органи внутрішніх справ у даний

момент не володіють відомостями про підготовку замахів на політичних діячів.

— Враховуючи вкрай небезпечний для суспільства та держави характер цієї заяви, Міністерство внутрішніх справ негайно інформувало про факти, викладені у заяві Гелетея, Генеральну прокуратуру та Службу безпеки України. Ми запропонували їм максимальне сприяння в установленні істини та викритті причетних до цього осіб, — сказав В. Цушко.

Оскільки заява була оприлюднена у засобах масової інформації, її, відповідно до чинного законодавства, 12 травня було зареєстровано у Головному управлінні по боротьбі з організованою злочинністю МВС України.

Також, за словами Василя Цушка, «міністерство зверталося до пана Гелетея з проханням перебути до МВС або іншого органу внутрішніх справ для надання офіційної заяви. Однак зробити це він відмовився без будь-яких пояснень. Не відгукнулася на таке запрошення і Юлія Тимошенко. До ГУБОЗ МВС України учора прибув тільки Юрій Луценко і повідомив про відсутність у нього будь-якої інформації про підготовку замахів на нього та Юлію Тимошенко. Перевірка триває».

Василь Цушко наголосив, що «з огляду на риторику і направленість висловлювань можна з упевненістю стверджувати, що це дійство було спрямовано на дискредитацію правоохоронних органів, зокрема МВС». Міністр висловив надію, що Генеральна прокуратура та Служба безпеки України

«оперативно перевірять усю надану інформацію та приймуть відповідне процесуальне рішення».

В. Цушко повідомив також, що політичні партії заявили про проведення 17–18 травня 2007 року акцій протесту у м. Києві загальною чисельністю близько 100 тисяч осіб. Міністр запевнив, що особисто відповідає за забезпечення громадського порядку під час акцій і, з огляду на заявлену кількість учасників цих акцій, прийняв рішення про додаткове залучення резервних підрозділів міліції до забезпечення охорони порядку в столиці у найближчі дні.

— Поки я буду міністром внутрішніх справ, я спільно із співробітниками міністерства і органів внутрішніх справ забезпечуватиму і буду забезпечувати всі умови, щоби політики і діячі різних рівнів та інстанцій могли вести діалог і в ніякому разі не вийшли за межі правового поля, — наголосив Василь Цушко.

— МВС ніде не буде вдаватись до «силових варіантів» на підтримку будь-якої сторони, але й не дозволить нікому вийти за межі Конституції і закону, — запевнив В. Цушко. — Ми дотримувались і дотримуємось закону про міліцію, діємо рівновіддалено від усіх політичних сил, і на сьогодні до нас немає серйозних претензій із забезпечення громадського порядку.

Міністр зазначив, що на нього і на МВС чиниться певний політичний тиск: «Відбуваються і телефонні дзвінки, і тиск. Але я запевняю усіх, хто дзвонить у міністерство, що на ці дзвінки я реагую дуже просто: в мене є закон про міліцію, і я буду діяти тільки за законом», — сказав В. Цушко.

Не обминув міністр увагою і тему початку сезону літнього відпочинку.

— У семи південних областях ми розпочали профілактичне відпрацювання з боротьби з контрабандою, нелегальною міграцією, незаконним обігом наркотиків тощо. В цих областях спільно з органами місцевої влади розпочато серйозну роботу.

Необхідність проведення цієї операції Василь Цушко пояснив посиленням тенденції до скоєння правопорушень (в тому числі й чиновниками різних рівнів), що відбулася з початком політичного протистояння останніх місяців. Міністр звернувся

до народних депутатів, щоб вони всіляко сприяли правоохоронним органам, адже «поки в Києві намагаються розв'язати політичну кризу — на місцях почали посилено «хапати» землю, власність і так далі».

Відповідаючи на звинувачення на адресу МВС з боку певних політиків в активізації криміналітету, Василь Цушко сказав: «Так, звісно, як кажуть, «у мутній водичці намагаються впіймати рибку». Але, що стосується МВС, то зазначу, що лише за останній час міністерство передало до суду кримінальні справи щодо 132 організованих злочинних угруповань. З початку року міліцією затримано 8 так званих «зловідомств у законі» та 8 «кримінальних авторитетів». Ми працюємо, — запевнив В. Цушко. — Але ж декому потрібно постійно «діставати» МВС, яке не дозволяє їм розхитувати Україну».

Василь Цушко висловив сум з приводу того, що «деякі чиновники взяли на себе відповідальність і, не питаючи думки МВС, заявили про неспроможність держави забезпечити порядок під час цьогорічного святкування Дня Європи в Україні, після чого європейці заявили про відміну цих святкувань. Я вважаю, що це — ганьба для України».

Міністр зазначив, що МВС не має до тих заяв жодного відношення, і сказав, що в телефонній розмові з послом ЄС намагався переконати його у безпідставності сумнівів у безпеці масових заходів, але посол відповів, що рішення вже прийнято.

— Я висловлюю жаль з цього приводу, адже це — дискредитація нашої країни, за цим — і інвестиційний клімат, і решта питань, — зазначив В. Цушко.

Міністр внутрішніх справ Василь Цушко відповів на запитання народних депутатів та закликав усіх політиків в Україні «на решті зрозуміти, що всі ми живемо в одній країні, і, як би хтось не хотів і не робив, розколу України не буде, бо народ цього не допустить — змете будь-якого політика, хто буде цього домагатись. Провокатори, якого рівня вони б не були, отримають те, чого заслуговують, а будь-які політичні питання мають розглядатись лише в рамках діалогу між усіма сторонами».

Істинно кажу вам, ніхто не може бути щасливий, крім як виконуючи Закони.
ІСУС.

Саме такий висновок доводиться робити, спостерігаючи за спробами президентської влади стати абсолютною верховною владою в Україні, за спробами сформувати «указне право» замість Конституції і законів, за спробами затвердити принцип управління країною «по поняттям» замість правового законодавчого регулювання.

Переконавшись, що Указ Президента від 2 квітня 2007 року №264 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України» неможливо виконати, і не дочекавшись рішення Конституційного Суду про відповідність Конституції України цього указу, Президент видає новий Указ за №355/2007 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України і призначення позачергових виборів». Предмет Указу №355 відповідає і предмету Указу №264, і мотивація майже колишня, але є деякі зміни правової аргументації, що потребує під час аналізу цього нового указу приділити його змісту окрему увагу.

Президент у новому указі, як і раніше, стверджує, що головним мотивом дострокового припинення повноважень Верховної Ради України є недостойна поведінка окремих депутатів, які вийшли з фракцій опозиції і попросили прийняти їх у коаліцію більшості. Саме той факт, що зазначені депутати намагаються перейти до коаліції більшості, ставиться в провину коаліції як порушення процесу формування коаліції. Однак у такому разі постає питання: коли ж закінчується процес формування коаліції більшості? Відповідно до Конституції України і Регламенту Верховної Ради України коаліція сформована, якщо подані відповідні заяви фракцій, що об'єднуються в коаліцію, і у Верховній Раді проведені необхідні процедури з визнання коаліції, проведені вибори посадових осіб, сформовано уряд за поданням коаліції на чолі з Прем'єр-міністром. Усі ці ознаки легалізації коаліції більшості у Верховній Раді давно відбулися, і Президент визнав коаліцію як сформоване ціле. Підтвердженням цього є згода Президента на подання Прем'єр-міністра, висунутого коаліцією.

Процес формування коаліції більшості у Верховній Раді України завершений і факт переходу окремих депутатів із фракції опозиції до коаліції не хвилює те, що юридично формування коаліції завершене да-

ПРЕЗИДЕНТСЬКА ВЛАДА

леко до того моменту, коли окремі депутати почали свій перехід із фракції опозиції до коаліції. Тому в Президента немає підстав для пред'явлення претензій до коаліції з приводу процесу формування коаліції.

Висунути претензії до формування коаліції більшості у Верховній Раді можна було згідно зі ст. 90 Конституції України тільки тоді, коли вона формувалася. А тепер, коли не тільки коаліція сформована, а й сформовано і уряд — за поданням Президента обійняли свої посади Прем'єр-міністр і два міністри, говорити про порушення процесу формування коаліції згідно з ст. 90 Конституції України просто безглуздо, абсурдно, безпідставно.

Це суперечить не тільки закону, а й здоровому глузду. Мало які мотиви рухають депутатами, коли вони переходять із фракції до фракції. Конституція чітко зазначає в ст. 81, що під час виходу депутата з фракції він може позбутися мандата. Тож і притягують депутатів до відповідальності, а до чого тут претензії до коаліції більшості. Немає жодного причинного зв'язку між формуванням коаліції, що давно завершено, і виходом депутатів із фракції опозиції, що може траплятися постійно.

Водночас тут виникає ще трохи умовно теоретичних питань, що також підкреслюють, що Президент не правий у своїх претензіях. Зокрема, Президент у своєму указі каже, що порушення, на його думку, конституційних норм під час формування коаліції викривляє результати народного волевиявлення, ігнорує принцип народного суверенітету, нехтує виборчими правами громадян України і є передумовою для узурпації влади в Україні. Тобто якщо влада в парламенті буде зосереджена в руках більшості, що має триста голосів депутатів, то це узурпація влади. Думаю, Президент тут категорично помиляється. Уявімо собі ситуацію, що всі п'ять фракцій парламенту об'єдналися в коаліцію більшості. Хіба таке об'єднання можна було б назвати узурпацією влади? А якби тепер одна з двох опозиційних фракцій побажала ввійти до коаліції і її прийняли до коаліції, то це що, було б узурпацією влади? Ні, об'єднання депутатів у міжфракційні коаліції, навіть якщо вони складають абсолютну чисель-

ну більшість у парламенті, узурпацією влади назвати не можна, бо всередині парламенту узурпувати державну владу, в принципі, неможливо. А якщо ні, то будь-яке подолання вето Президента в 300—400 голосів треба визначити узурпацією влади. Тоді будь-яке об'єднання депутатів, що дає триста і більш голосів під час голосування в парламенті, треба називати узурпацією влади. Але це ж вочевидь не відповідає положенням ст.5 Конституції України, де сказано, що ніхто не може узурпувати державну владу. Але державна влада, згідно зі ст.6 Конституції України, здійснюється на принципах її розділення на законодавчу, виконавчу і судову. Отже, узурпувати державну владу в одній з цих трьох гілок, у принципі, навіть теоретично неможливо. Щоб узурпувати державну владу в парламенті, необхідно парламенту взяти на себе повноваження виконавчої або судової влади. Але цього не відбувається, що очевидно навіть для юристів Президента. Тож головний мотив указу про узурпацію державної влади в парламенті через чисельне збільшення коаліції, м'яко кажучи, безпідставний. Але в цьому зв'язку постає ще одне істотне питання, пов'язане з виходом депутатів із фракцій опозиції.

Відомо, що депутати Верховної Ради України володіють вільним мандатом, що, на відміну від імперативного, має низку особливостей. Насамперед відповідно до вільного мандата депутати пов'язані у своїй діяльності лише Конституцією і своєю совістю в законотворчості, а також під час рішення загальнонаціональних і місцевих проблем. Ця точка зору є пануючою в західному державознавстві, і майже всі конституції держав Заходу закріплюють принцип «вільного мандата». Сутність цього принципу найбільш конкретно визначив відомий державознавець М. Прело. Він зазначив, що:

1) депутати представляють усю націю;
2) мандат — не імперативний, тобто виконання його факультативно, а здійснення вільне від примусу; депутат нічим не зв'язаний під час виконання покладених на нього функцій, у тому числі він не зв'язаний зобов'язаннями, які він міг взяти на себе під час передвиборної кампанії чи після неї;

3) мандат не підлягає відкликанню. Отже, депутати вільні у своїй поведінці не тільки від лідерів фракцій, а й від рішень фракцій, від фракційної дисципліни. Ніщо не може перешкодити депутатаві голосувати так, як він вважає за необхідне. І за цю поведінку його немає правових підстав виключати з фракції.

Ви ж хотіли демократії Заходу, доброді. От вона і постала перед вами в особі вільного мандата. І жте, цілуйте, вітайте і не ображайтеся. І не дивуйтеся, якщо внаслідок вільного мандата за результатами голосування коаліція більшості набиратиме більш як триста голосів. Порушень Конституції України і узурпації державної влади тут не буде. Буде демонструватися єдиність волі парламентаріїв, яку відповідно до вільного мандата треба поважати.

Таким чином, навіть індивідуальний перехід депутатів з фракцій опозиції до коаліції є порушенням ст. 81 Конституції України, але не принципу вільного мандата. До речі, депутат не може перейти в коаліцію, мінаючи одну з фракцій, що входять у коаліцію. Отже, він переходить у коаліцію не безпосередньо, а опосередковано, через фракцію, тобто перехід здійснюється з фракції у фракцію, і тільки опосередковано, до коаліції.

Це важливо для точної юридичної оцінки поведінки депутатів і ще більше підкреслює, що ставити коаліції претензії з приводу переходу депутатів із фракції у фракцію немає підстав. Навіть юристи Президента, очевидно, забули. Що згідно з ст. 1 Конституції України ми живемо не тільки в суверенній, незалежній, демократичній і соціальній, а й у правовій державі. А в правовій державі, як відомо, сповідуються два обов'язкові принципи: для громадян: «Дозволене все, що не заборонено законом, і що не суперечить міжнародним стандартам прав людини», і для посадових осіб: «Дозволено тільки те, що прямо передбачено законом».

З цих формул виходить, що Президент має дотримуватися насамперед тих вимог Конституції України, які прямо і безпосередньо регулюють відносини, пов'язані з достроковим розпуском парламенту. Вихід за рамки цих прямих установок Конституції є вихід за рамки

конституційного регулювання, що називається правопорушенням.

Президентська влада забула, що в правовій державі будь-яка влада обмежена правом, що правова держава — це конституційна держава, що принцип законності є обмежувачим критерієм — не можна виходити за «рамки» закону, що всі нормативно-правові акти, включаючи укази Президента, повинні відповідати Конституції і закону.

Так, народ України зміг переконатися, що у вождів «оранжевих» є свої суб'єктивні уявлення про закон і справедливість. Але чому Україна зобов'язана додержуватися цих авантюрних егоїстичних уявлень і чому Президент країни став виразником цих приватних, а не загальнонародних інтересів? Зважаючи на те, що президентська влада вже протягом багатьох років є вогнищем напруженості, ініціатором загальнонаціональних скандалів, виникає підозра, а чи не бажають якісь зовнішні глобалістські сили зла, використовуючи президентську владу, зруйнувати державність України, щоб закабалити народ і колонізувати територію держави.

Невпинне загострення скандалів в Україні постійно проходить під кутом розподілу України на Схід і Захід, на «оранжевих» і «біло-блакитних», на президентських і парламентських, начебто в Україні немає інших проблем. А бідність, а олігархи, безробіття, безквартирність, безпритульність, постійне зростання цін на все, низькі зарплати і пенсії, низька платоспроможність населення, низька народжуваність, висока смертність, недоступність медицини та освіти для мільйонів, в Україні стільки нагромадилося соціальної несправедливості, а президентська влада, замість вирішення проблем соціальної держави, взялася за руйнування державності в Україні. Огляньтесь довкола, доброді, ваші дискусії про укази Президента паралізували весь державний механізм, параліч охоплює бізнес, сотні тисяч людей залишили роботу і вирішують охлократичними методами конституційнісі указів Президента. Збитки нації оброховуються мільярдами і в ім'я чого? В ім'я того, щоб за будь-яку ціну «оранжевих» стала більшістю у парламенті, а їхні вожді стали високопоставленими чиновниками. Як далеко це від істинних інтересів народу.

Але необхідно відзначити реальний факт — майже всі скандали,

боки боротьби з ідеологією НАТО. За великим рахунком, конфлікт у суспільстві саме з цього приводу.

— **До того ж у самих Штатах чути заяви, що в Україні ними зроблено ставку на слабого лідера. Тобто, темпи залучення України в блок лідера НАТО не влаштовують.**

— Тому що вони бачать — Україна на піку загальнонаціональних подій. Ірак, Афганістан — це конфлікти дрібні. Україна — третя світова війна. І не потрібно боятися такого роду заяв. Зовсім нещодавно мало хто вірив, що Україна стане на межу розколу. Сьогодні ця межа загрожувє реальністю — якщо не зміниться ставлення однієї з галузей української влади до її орієнтації на НАТО. І що реальність оцінюють вже і парламент, і уряд, і громадськість України. Потрібно в цьому зв'язку говорити і про те, що НАТО — те зло, яке треба ліквідувати. Вона, вочевидь, пережила свій час. Тому потрібно говорити не про те, що ми маємо вступити в НАТО, а що НАТО слід ліквідувати як загальносвітову структуру. І еволюдери змушені будуть говорити про це. Звідси — нинішня європейська нещирість. Уже не можна в просторі глобального світу тримати структуру, яка силою продавлює ідеологію однополярності. Тим паче, що НАТО створювали для інших цілей. Їх переорієнтовано. Звідси суперечності в рамках самої структури. І вони дедалі загострюватимуться.

— **НАТО повинна була піти одночасно з Варшавським договором.**

— Але блок спробували пристосувати до реальностей нового часу. А виходить — до вигоди одного зі світових лідерів. Це не може не викликати протидії, що виявляється в різних формах, — ядерну зброю створює у відповідь на що силу Північна Корея. Те само — з Іраном. Адже смішно говорити про те, що вони прагнуть до військових ударів по США. Вони намагаються захистити власну суверенність. Нам кажать, що в НАТО сьогодні зовсім інша ідеологія, але приклад Югославії і Іраку підтверджує, що в цій ідеології нічого не змінилося. Це те само продавлювання інтересів не союзників, а самого американського капіталу. Це позиція куркуля. Настала черга України відчуті її.

— **І щоб послабити позиції такого геополітичного вузла, як Україна, зовсім не обов'язкові прямі бойові дії. Досить загострити внутрішні суперечності, зіштовхнути обличчям гілки влади, і все піде як по маслу.**

— Що й потрібно було для боротьби з Росією. Але це не Європа, а НАТО не бажає рахуватися з Росією як з рівноправним світовим економічним гравцем. Європа намагається вийти на контакти, а НАТО — на зіткнення. Увесь світ визнає сьогодні нову якість Росії. І реалізується разом з нею в проектах з

■ свій погляд

Фактичне двовладдя, що склалося в українській державі на квітень 2007 року, —результат помилки та ілюзій попередніх років, наслідок того, що Україна під їхнім тиском так і не сформувала власної геополітичної моделі розвитку. А без неї в бурхливо мінливому зовнішньому світі не вдається зміцнити ні своїх зовнішніх державних принципів, ні стати на шлях послідовного внутрішнього їх розвитку. У такій ситуації не могла не постати ідея опори на НАТО. У цієї підкинутої палички-виручалочки, начебто здатної і зняти проблему нашого нинішнього державного розколу, і в якийсь чарівний спосіб зміцнити нашу економічну базу, вбачали якесь керівництво до дії. Але «паличка» завжди була і залишається орієнтованою на мету свого господаря. Про це — в бесіді постійних авторів «Голосу України»: журналіста Олександра МАСЛОВА і відомого економіста, заслуженого діяча науки і техніки України, ректора Київського університету ринкових відносин, доктора економічних наук професора Володимира ЧЕРЕВАНЯ (на знімку).

— Проблема в тому, що багато хто з нас, Володимире Павловичу, дивиться на те, що відбувається сьогодні, як на яексь суто внутрішнє явище. Але синхронність «кольорових революцій» та інших подій свідчать про єдині режисерські джерела. Не випадково були спущені водночас «усі собачки» — і в Росії, і в Киргизії — аналозі (Семиріченському) українського просторового перехрестя, і в Естонії, в якій так легко зникла тонка межа між крайнім націоналізмом і виправданням фашизму. До речі, під «прикриттям» ЄС і НАТО. І в самій Україні. Вже через ці обставини не можна дивитися на нашу кризу як на суто внутрішню справу України. Чи не так?

— Події в Україні, безперечно, відбивають суперечності великої світової гри. Тієї, що ведеться в умовах об'єктивного процесу глобалізації як етапу загальноцивілізаційного розвитку. І основна база розбіжностей — НАТО. І хоч би що там казали про «конституційність-неконституційність» дій української влади, головне лихо — від НАТО. Вона — в основі того, що відбувається на київських площах. У чому суть проблеми?

У тім, що НАТО — це конструкція для підтримки однополярного світу. А світ фактично багатополарний і прагне саме до такої константи. Це підтверджується не тільки новим статусом Росії, до того ж загальноцивілізаційного розвитку. І основна база розбіжностей — НАТО. І хоч би що там казали про «конституційність-неконституційність» дій української влади, головне лихо — від НАТО. Вона — в основі того, що відбувається на київських площах. У чому суть проблеми?

У тім, що НАТО — це конструкція для підтримки однополярного світу. А світ фактично багатополарний і прагне саме до такої константи. Це підтверджується не тільки новим статусом Росії, до того ж загальноцивілізаційного розвитку. І основна база розбіжностей — НАТО. І хоч би що там казали про «конституційність-неконституційність» дій української влади, головне лихо — від НАТО. Вона — в основі того, що відбувається на київських площах. У чому суть проблеми?

НАТО — ДЕТОНАТОР

перетікає, хоч і без «гарячої» фази, але в театр, що вже відчутно, військових дій.

— Ця питання фундаментальні і без їхнього врахування та розв'язання про незалежну, сильну, впевнену в собі Україну, за великим рахунком, не йдеться. Нас просто використовують для розв'язання загальнонаціональних суперечностей, штучно створюючи їх в самій Україні. Через розпалювання та підтримку шаленого націоналізму. І суперечності ці такі серйозні, що на часі говорити про збереження незалежності. Обслуговуючи «інтерес однополярності», наші політичні активісти, по суті, розколюють країну. Навіщо? Те, що відбувається, подають населенню як зацікавленість в євроінтеграції. Водночас Європу натовські прагнення до однополярності світу вже давно і відверто обтяжують. І при цьому не чуємо впевненої відповіді з української сторони на запитання, а чи потрібно при цьому відмовлятися від вигод інтеграції з російським економічним полем? Європа з цією відповіддю для себе вже визначилася і йде на дедалі вигідніше співробітництво, розуміючи, що власні її шанси на виживання без Росії відверто, якщо не мізерно, малі. Вона розуміє, якщо суперечності між багатополарністю світу й однополярністю не буде усунуто, те третью світової війни не уникнути. По суті, світ сьогодні сповзає до третьої світової війни. І Україна — один з активних учасників процесу. Адже ми активно беремо участь у натовських програмах, активно намагаємося утверджувати ідеологію цього військового блоку, що наближається до Росії на її двохтисячкілометровому кордоні. Ми виводимо НАТО на цей рубіж. Росія змушена відповідати заявами і практикою на їх підтвердження, що змушена вжити адекватних заходів стримування. Уже йдеться про те, якими будуть удари і по кому саме. І якою зброєю їх завдадуть — ядерною чи іншою суперзброєю. Саме з цієї причини чуємо від самої Європи, що Росія й Америка мають домовитися.

Саме з цієї причини НАТО має бути викреслено з української політичної риторики і практики. Внутрішні конфлікти не може розв'язати натовська практика. Але наші політики цього наче не відчувають. На майданах десятки тисяч активістів свідомо протестують проти альянсу з атлантичним блоком, а Міністерство закордонних справ веде переговори по лінії НАТО —Україна. Навіть нині, за політичної кризи, постійно беремо участь у засіданнях — нині у Норвегії, до цього в Брюсселі. Переговори — не про економіку чи як виходити з найгострішої системної кризи, а про НАТО. Чому вона сидить отут, під нашим боком? ПРО встановлює в Чехії, ракеті — в Польщі. На черзі — Україна. Але хіба це дія нас найважливіше? Мало того, для натовської активності готують Кримський півострів. Десятки тисяч людей стали по різні

така структура, як НАТО, функціонує в однополярному світі, бо не за демагогією всесвітнього «утвердження демократичних принципів», а фактично підлегла тільки одній стороні — США.

І ця структура, що дісталася нам у спадок від «холодної війни». І вона, як зазвичай, спрямована проти Росії, що вже не СРСР і не оплот соціалізму. Проте ідеологія зберігається стара, хоч як би нас не переконували в протилежному. Мало того, вона хвора на прагнення до зміцнення головних позицій. При слабкій Росії світ боявся щось заперечувати цьому блокуві — «з тактичних міркувань». Але коли Росія означилася в новій якості, суперечності стали набувати делалі відкритіших форм. НАТО, бачачи в Росії не тільки комору ресурсів глобального масштабу, а й головну ланку загальносвітової багатополарності, почало робити дедалі активніші спроби з її, Росії, руйнування. Хоча б ціною посилення суперечностей у власному державному полі. НАТО впритул наближалася до кордонів Росії і навіть увійшла на її територію. І тепер на цьому шляху стала Україна. Вона потрапила до сфери інтересів однополярного світу і фактично виявилася позбавленою і прав на власне бачення загальносвітової обласшованості, і місця в цьому процесі.

— **Звідси — фактична деіндустріалізація держави, її депопуляція, зупинити які в рамках того, що відбувається, неможливо. Звідси — падіння моральних критеріїв, не кажучи вже про рівень життя. Але з огляду на просторовий (перехресний) характер української держави, та обставина, що у всіх великих війнах і смутах саме територія України ставала місцем «з'ясування стосунків», ми знову впритул наближалися до стану, що військові для стилості позначають аббревіатурою ТВД. Театр владного абсурду впевнено**

РУЙНУЄ ДЕРЖАВНІСТЬ УКРАЇНИ

конфлікти, протистояння влади в Україні відбуваються за ініціативи президентської влади. Згадаймо так звану «оксамитову революцію», коли частина депутатів пішла в Український дім і оголосила себе парламентом. Ініціатором цього неподобства була президентська влада. Згадайте, як приймалася Конституція України — за одну ніч. Причина поспіху — президентська влада. Ініціатор грабіжницької приватизації і руйнування села через указне право Президента — президентська влада. Візьміть будь-яку систему органів держави, там уся структура і функції працюють не на основі вимоги закону, а на основі понять і вказівок чиновників адміністрації Президента. Теперішня криза спричинена цими надуманими указами — це відчайдушна спроба оточення Президента відстояти свої можливості управляти і далі Україною, керуючись своїми поняттями, а не законом.

Однак за всієї очевидності для чесних юристів неконституційності, надуманості, фактичної і правової безпідставності указів Президента про достроковий розпуск парламенту в пресі висловлені думки, що намагаються виправдати дії Президента. Зокрема, висловлювалася думка про те, що парламент України може бути розпущений достроково з двох причин:

1) через недієздатність Верховної Ради;

2) через конституційну відповідальність Верховної Ради за її конституційні правопорушення.

Спочатку про недієздатність Верховної Ради. Автори такого підходу вважають, що недієздатність парламенту полягає в тому, що парламент не може своїми діями викликати юридичні наслідки. Гадаю, такий підхід не відповідає ні Конституції України, ні фактичній стороні справи. Питання полягає не в тому, що обраний парламент не здатний прийняти будь-які рішення, а в тому, що в парламентській республіці першими вимогами Конституції до парламенту є вимоги оформити коаліцію парламентської більшості, сформувати уряд і проводити пленарні засідання. Ці три вимоги і визначають працездатність парламенту.

Отже, йдеться не про здатність парламенту діяти взагалі (приймати закони, постанови тощо), а про здатність парламенту діяти конкретно у формуванні конституційної більшості, формуванні персонального складу Кабміну і здатності по-

чати пленарні засідання. Конституція України інших причин недієздатності парламенту не передбачає. І Президент України згідно із ст. 90 має право достроково припинити повноваження Верховної Ради в зазначених трьох випадках, але не зобов'язаний цього робити. Більше того, Конституція України зобов'язує Президента перед достроковим розпуском парламенту провести консультації з керівництвом Верховної Ради і фракцій парламенту. Ще більше того, Конституція встановлює, що повноваження Верховної Ради, обраної на позачергових виборах, не можуть бути припинені протягом року з дня її обрання. Все це свідчить про те, що справа не в недієздатності Верховної Ради взагалі, а саме у відповідності з конкретними вимогами Конституції. І дії Президента з дострокового розпуску парламенту міцно, без варіантів, прив'язані до конкретних вимог Конституції України. Тому поширюване вільне трактування «недієздатності» парламенту і погодження цим трактуванням вільних «як хочу» повноважень Президента з дострокового розпуску парламенту — неприпустимі. Це не передбачено Конституцією України. Тепер про конституційну відповідальність парламенту за його конституційні правопорушення.

Це геть надуманий, що не має підстав ні в теорії, ні в практиці парламентаризму підхід до інтерпретації ролі і місця парламенту в системі розподілу влади.

Що таке правопорушення? Це будь-яке діяння, що порушує якінебудь норми права. Парламент, як представницький і законодавчий орган у демократичних державах, може порушити і теоретично, і практично тільки вимоги Конституції. Тобто прийняти закон, який не відповідає Конституції. Для виправлення цього «правопорушення» є конституційна юстиція, яка скасовує неконституційний закон. У цьому все «покарання» парламенту, всі санкції, що можуть бути застосовані щодо парламенту. Всі інші «санкції» строго і чітко виписані в Конституції. І нікому ні Президенту, ні Конституційному Суду, ні Верховному Суду, ні іншим органам держави не дано визначати якусь міфічну конституційну відповідальність парламенту за конституційні правопорушення.

Для парламенту немає і не може бути жодних конституційних правопорушень, а отже, жодної конститу-

ційної відповідальності. Тим більше перед іншим державним органом.

Парламент не судить і не виконує закони. У нього дві функції: законодавство і контроль за виконанням закону. Де тут місце для скоєння правопорушень? Неконституційний закон скасовує конституційна юстиція, невиконання вимог Конституції ст. 90 у діяльності парламенту — підстава для дострокового розпуску. Все! Інших «правапорушень» парламент не знає і знати не може. Усякі поширювальні вигадки про конституційну відповідальність парламенту — це лукавство людей, які дуже бажають догодити Президентові і його оточенню. Таким чином через абстракції, допущення, вигадки тощо можна виправдати будь-який деспотизм, абсолютизм, диктатуру і навіть фашизм. Завдання юристів не догоджати, а тлумачити закон відповідно до волі законодавця, вираженої у Конституції і законах.

Будь-які домисли, що виходять за межі тексту, сформульованого в Конституції, є доктринальне тлумачення вчених, у кращому випадку, а в гіршому, виправдання простого правового нігілізму. Достроковий розпуск парламенту — занадто серйозний для народу прецедент і дуже дорогий, щоб з волі однієї людини або безвідповідальних політиків перетворювати його на практику життя країни. Ще є й такі «вчені», котрі кажуть, що якщо буква закону заважає, то треба звертатися до духу закону і там знайти виправдання указам Президента.

Що є дух закону? Це основні напрями, характерні властивості, сутність закону. А в чому ці якості виявляються? Тільки через букву закону. Хочете зрозуміти дух закону — вивчайте його букву — іншого шляху немає. А якщо ви під духом закону розмієте безсмертні нематеріальні моменти, що лежать в основі закону, то це до конституційного права не має жодного стосунку. Це зі сфери психології і психіатрії, а до чого тут конституційна практика і конкретні укази Президента. У будь-якого закону дух пізнається через букву (текст), а буква має дух закону (зміст, сутність, основні принципи). Інших духів закони не знають. І якщо порушується буква закону, то пердовсім це ушкоджено для духу, бо перекручується вимога закону.

Тож можна констатувати, що аналіз текстів указів Президента України від 2 і 26 квітня 2007 року про дострокове припинення повно-

важень Верховної Ради України дає можливість стверджувати:

1) фактичні обставини, покладені в основу указів про достроковий розпуск парламенту, не відповідають вимогам Конституції;

2) перехід депутатів з однієї фракції в іншу не може служити підставою для розпуску парламенту;

3) формування коаліції парламентської більшості не постійний процес, фіксований акт і якщо він завершений, а тим більше сформований уряд, то немає підстав для розпуску парламенту відповідно до вимоги ст. 90 Конституції України;

4) формування конституційної більшості, яка нараховує триста і більше голосів депутатів, не може розглядатися як узурпація державної влади. Тому що парламент володіє тільки законодавчою владою і не може перебирати на себе повноваження виконавчої і судової влади. Узурпація державної влади всередині парламенту неможлива ні теоретично, ні практично, бо Конституція передбачає для подолання вето Президента триста голосів. Отже, концентрація голосів депутатів для подолання вето Президента в парламенті не може розглядатися як узурпація влади. Ніхто і ніщо не заважає опозиційним фракціям приєднатися до коаліції більшості і стати єдиною більшістю парламентів. Таке структурування парламенту нікому на думку не спаде назвати узурпацією влади. Узурпація — насильницьке, протизаконне захоплення влади чи присвоєння собі чужих прав, чужих повноважень. Парламент у цілому і коаліційна більшість зокрема нічиїх повноважень, а тим більше влади, не захоплювала і за своєю правовою природою не могла захопити. Тому узурпація влади є вигадане обвинувачення парламенту і не може бути підставою для дострокового розпуску Верховної Ради;

5) враховуючи викладене, діяльність коаліції більшості в парламенті не являє загрози національній безпеці і державному суверенітету України. Ці звинувачення парламенту безпідставні, надумані, не відповідають принципам правової держави і не можуть служити підставою для дострокового розпуску парламенту;

6) кожен депутат Верховної Ради України є власником вільного мандата, що дає йому право голосувати відповідно до вимог Конституції України і своїх совісті, а тому, незалежно від переходів з фракції у фракцію в парламенті, може склас-

тися за результатами голосування фактична будь-яка більшість, що не суперечить вимогам Конституції України і не може розглядатися як узурпація влади і загроза безпеки і суверенітету України;

7) між волевиявленням виборців на виборах і голосуванням депутатів у парламенті за конкретними законами немає і не може бути прямої залежності, якщо в Конституції закріплено принцип «вільного мандата». Тому звинувачення коаліції більшості парламенту в викривленні народного волевиявлення на виборах у березні 2006 року — безпідставні і не мають стосунку до змісту народного суверенітету.

Загальний висновок: Президент України, видаючи укази про достроковий розпуск Верховної Ради України, припустився правового адміністративного свавілля, бездоказово звинувативши парламент у порушенні вимог Конституції України.

Укази Президента про достроковий розпуск парламенту штучно сформували в Україні кризу політичної і державної влади, що є реальною передумовою руйнування державності України, реальною загрозою державному суверенітету і соборності, цілісності України, звужує можливості реалізації прав і свобод громадян України, відволікає увагу людей від захисту своїх класових соціальних життєвих інтересів.

Усе це свідчить про те, що міжкланова олігархічна боротьба в Україні триває, і в країні назрівають соціальні умови для повернення народу украдені в нього загальнонародної власності. Треба забрати базові галузі власності нуворішів олігархів і позбавити їх предмета суперечки. Це і буде соціальний порядок, як у Європі, добродії. Тоді і кризи, подібні теперішній, підуть у минуле. А президентську владу треба звузити до представницьких і нагородних функцій, щоб вона перестала бути джерелом зла, скандалів і криз в Україні. Цього вимагають життєві інтереси більшості народів України, якщо ми хочемо жити у єдиній, соборній, благополучній країні, а не в дрібних феодальних роздроблених князівствах-уламках на задвірках Європи і людської цивілізації.

Василь СІРЕНКО, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік АПР НУ, заслужений діяч науки і техніки України, народний депутат України третього і четвертого скликань, безпартійний.

ТРЕТЬОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ?

нового облаштування всього Євразійського материка. В інтересах країн, що входять до нього. А однопольна сила йде колишнім маршрутом. І підводить світ через Україну до третьої світової війни. І саме Україна може стати її детонатором при тій напрузі, що виникла між Росією і НАТО.

— **Росію змушують огризатися. Тому що за всіх проколив вона вирівнює внутрішню економічну ситуацію, а в зовнішній — намагається відшукати і знаходити нових партнерів. Зокрема — Німеччину. Не випадково в самій Німеччині починають говорити про політику протистояння американської товарної експансії і з великим подивом, м'яко кажучи, оцінюють позицію України. Не можна вже не бачити, що саме енергоресурси Росії дали можливість Європі зміцнити свої виробничі засади, що не може залишитися без уваги. Зростання євро, як і факт його змусеного введення, свідчення того. І ситуація розвиватиметься в цьому напрямі. Чи відмовиться Європа від додаткового джерела вуглеводнів? І зміцнення своєї виробничої сфери можливостями російського ринку?**

— Америка в цьому програє не тільки Європі, а й Китаю. Вона несе втрати на власному полі і бачить, як Росія набирає темпів, як вона стає провідним гравцем

у світі економічної багатопольярності. Однопольярний світ не міг не побачити в цьому загрози собі. Не військовою, а насамперед економічною. Однопольярний світ у такій ситуації вочевидь не витримує конкуренції. От у чому проблема. А конкуренції він не витримує ще й тому, що величезні кошти кидає на оборону. На розвиток НАТО. Це і руйнує Америку.

— **Як свого часу СРСР.**

— Зберігаючи НАТО як інструмент впливу і підпорядкування, Штати пішли шляхом СРСР. Питання вже стоїть так: або Америка знищить цю структуру — НАТО, або ця структура знищить Америку. Тому що ресурси, які вона спрямовує на боротьбу з Кореєю, Іраком, Іраном, Югославією, Росією, на знаходження нових союзників, не можуть бути бездонними. А без крила НАТО Америка ніколи не пішла б на такий могутній фронт боротьби за власні інтереси, хоча вони й прикриваються боротьбою за демократичні цінності. І скрізь бачимо програв — у країнах, де демократичні принципи нав'язуються за американським зразком. Але ця боротьба знищує Америку, її ресурс. Штати намагаються втримати старі позиції, але світ уже інший. Це — безвихідь. Якщо з неї не вийти, то конфлікт розв'яже тільки війна з її непередбаченими наслідками. Світова війна неминуча, якщо не буде ліквідовано її детонатор — НАТО, як стороннє тіло нової геополітичної розкладки. У його

різноманітній, багатопольярній розкладці.

— **За такої ситуації ідеологія «європулізму» в Україні стає абсурдною, бо орієнтована не так на Європу, як на НАТО в Європі. Що реально може привести українську державу до поділу на складові за інтересами — блакитним, помаранчевим або чорно-червоним — галицьким. Уже чуюмо з боку Львова, що він «готовий піти в Європу самостійно». І вочевидь до цього готується.**

— Давайте про цей «європулізм» поговоримо по-іншому. Європейський напрям сьогодні Україні не світить — за такої геополітичної розкладки і нездатності сформувати власну самостійну геополітичну модель. Хоча нам увесь час щось там обіцяють. Але якщо реально хочемо в Європу, хочемо приєднатися до якогось європейських цінностей, то менше за все помічником у такому устремлінні може виступати НАТО. Це означає, що нашу зовнішню політику треба переглянути. Кардинально. В бік прив'язки до нового розміщення сил у Європі, яка, спостерігаючи українські загравання, вочевидь не поквапилася зав'язати з нами серйозні відносини. Це вже зрозуміло всім, крім України. Нові відносини, що складаються сьогодні в Європі з Росією, показують нам, що безвихідні ситуації, які сьогодні маємо в Україні, — це наслідок недовіри до України через ризики для Європи. А її вони не потрібні. Їй уже досить ризиків з Польщею, із прибалтами. Приймаючи масу нових країн, вона не змогла впоратися з їхньою адаптацією до нової для них ситуації. І сама зіштовхнулася з новими суперечностями. Звідси — подвійність європейської політики, її непослідовність. Культура, свідомість у нових членів ЄС залишилися на рівні націоналізму, що на хвилі ейфорії не здатен бачити змін загальноцивілізаційної властивості. Як і того, що в країнах старої Європи і по три, і по чотири державні мови. А от Естонія, Україна цього визнати ніяк не хочуть. Але Європі не потрібні ні міжнаціональні, мовні конфлікти, ні американські ракети, а от Польща охоче поспішає підставитися під усе, що заведено. От де суперечності.

— **Тому скільки не кричи «халва!», Європою не станеш — інтереси не збігаються. Інтерес Європи спрямовано на Росію, а наш — на протидію цьому в угоді НАТО.**

— Але перш ніж брати участь у великих геополітичних іграх, щоб не бути пішаком у чужих руках на «великій шахівниці», потрібно зрозуміти і ситуацію у власній країні. Нині всі в нас говорять про вибори. Але з чим їти на ці вибори? Хто в них може перемогти і чи можлива перемоги, у принципі? І чи можна виборами змінити всю цю різнопольярну ідеологію? Якщо, зазначимо, національної консолідації не було і немає. І не передбачається. Розрив по лінії схід—захід, як був, так і залишився.

Він посилюється до меж повного розмежування. Нові вибори ще більше відірвуть одна від одної культури й історію росіян і українців.

Ефект роз'єднаності продемонструвала і помаранчева сила. Тому доречно задати запитання: а чи відбудеться, в принципі, ці вибори? Гарантій жодних. Про які гарантії можна говорити, якщо на черговому старті йде така могутня боротьба із залученням у неї не тільки галузей влади, а й прокуратури, Конституційного Суду, МВС, СБУ, якщо саму Конституцію нескінченно піддають сумніву. Блокують Центвиборчком, що має провести ці вибори з гарантіями об'єктивного результату. Яка держструктура зможе дати гарантії об'єктивності, якщо вибори почнуться? Не можуть вони сьогодні відбутися на стійкий кінцевий результат. Не випадково Олександр Мороз на зустрічі з міжнародними діячами відкритим текстом заявляє: «Ми можемо втратити державу». Чи можна об'єктивно провести народне волевиявлення, якщо схід і захід так розпалилися. Зате все відбудеться на регіональних рівнях. І ті, й ті оберуть тільки своїх. І буде дві держави.

— **Вибори можуть стати юридичною фіксацією факту внутрішнього розмежування.**

— В цьому й проблема. Вони можуть стати юридичною складовою розколу і фіксацією його меж. Зібрати в єдине ціле Україну вибори вже не в змозі. Вибори в наших умовах — продовження лінії на розкол, заздалегідь задумані фахівцями з ігор на «великих шахівницях». Тому і відмовчується Захід, не даючи об'єктивних оцінок того, що в нас відбувається. Мовляв, усе — о'кей, усе в рамках демократії. Тому і підтягується НАТО, заздалегідь знаючи, що тут виникне конфлікт із фіксацією території суспільством, яке вже стало на межу розпалу і психозу, втрати довіри до влади. На тлі вже зруйнованої економіки. Акції падають, іноземні інвестиції заморожено, капітал тікає, СОТ — загальмовано, структурні зміни фактично зупинено. І ЄС каже нам — про нас забудьте. Про ринковий простір мовчимо. От що маємо на виході з кризи — внутрішній кордон, зруйновану економіку, найнижчі соціальні параметри. Про російську мову забули, наче цієї проблеми не існує зовсім. Про ЗЕП, що дає шанс до реального відродження, — не чути. Економіка обвалиться неминуче. Вона обвалиться і у разі виборів, і без них. От у чому проблема. Бо такої напруги нездатна витримати жодна економіка. Незабаром — дефолт. Відвернули увагу від усього цього для реалізації моделі зміцнення натовського впливу.

— **Україна в цьому зв'язку не тільки не може організувати свою геополітичну модель, а й цього не дозволяють зробити. Чи дивуватися тоді, що Україна з її «могутнім потенціалом» не може виборсатися з цього круговороту. І тому ми**

стали чинником світової дестабілізації...

— Тому й кажу, що суперечності потребують більшої уваги, ніж позачергові вибори. У нашій геополітиці, якщо хочемо її сформувати самі, немає місця НАТО.

— Що ж робити? Шукати інші шляхи, вибудовувати і нову ідеологію, і власну геополітичну модель. А не плестися в натовському хвості. І головне — самим виступити в Європі ініціаторами проти цієї третьої світової війни. Ідеально було б, якби Україна виступила сьогодні з ініціативою про припинення діяльності цього блоку. Ми маємо виступати проти третьої світової війни. Саме на цій платформі цілком реально повернутися до реального європейського співробітництва — Євросоюз—Росія і навести через нього мости в реальному режимі. Адже бачимо, що Східна Європа вже почала наводити такі мости з Росією. Що заважає в цьому нам, зберігаючи при цьому курс на європейські цінності? У нас ще є шанс потрапити у великі — геополітичного рівня — економічні проекти, які відкриває сьогодні російський капітал в умовах економічного і науково-технічного прогресу. Тож сюди треба входити: конкретно і прямо, а не вліпати в систему однопольярного світу, в якому місця нашої економіки немає. Так само, як і нашої незалежності, державності. А як же вибори, запитаєте? На них потрібно дивитися як на другорядний чинник. У нашому випадку вони не вирішують уже нічого, хіба тільки чіткіше позначають лінію на протистояння і послідовно руйнують коаліцію. Вони тільки ведуть країну вбік від глобалістичних дискусій. У них ми втрачаємо свої позиції, вступаючи в дуже небезпечну для нас гру.

— **Не випадково при Олексії Михайловичу бо- яри так довго думали, як бути з землями-околицями, не здатними самовизначитися. Сучасна ситуація багато чого пояснює.**

— Росія поки що не зацікавлена в тому, щоб виштовхувати нас на околицю економічного і соціального процесу, тому що ми можемо бути одним із загальноконтинентальних мостів, що об'єднує. Але кому потрібен міст, що ледь стоїть на власних палях? Росії потрібен міцний міст. Вона вже виробила власну лінію глобальних проєктів рівня всього континенту. У нас ще є шанс до них приєднатися. Це в наших інтересах.

— **І останнє, Володимире Павловичу, точніше — перше, але вже за рамками теми бесіди. На десятих ювілейній Міжнародній виставці навчальних закладів очолюваний вами Київський університет ринкових відносин визнано гідним знання «Лідер сучасної освіти», а за рейтингом ЮНЕСКО — серед економічних вузів України університетів визначено шосте місце. Це вагома оцінка — вітаю від себе і читачів! — Дякую.**

■ У НОМЕР

МЗС визначить, яке місто в нашій країні найбільш європейське

Європа йде в українські регіони. Тут сьогодні й завтра стартує День Європи в Україні. А в Києві, як уже повідомляв «Голос України», традиційне свято відбудеться пізніше. Коли стабілізується політична ситуація.

Як інформує наш кореспондент у Закарпатській області Іван Гудзоватий, сьогодні в Рахові — географічному центрі Європи — пройдуть концерти та виставки в рамках цього свята.

Фактично всі області України зацікавлені в підготовці і проведенні свята. Адже на ці дні в країну з'їжджаються представники з різних європейських держав, щоб зав'язати нові економічні й культурні зв'язки, налагодити взаємовигідну співпрацю. Крім того, «починаючи з цього року ми хотіли б оголосити конкурс на найкраще європейське місто, з тим щоб святкування Дня Європи починати не з Києва, а з того міста, яке протягом року виграє відповідне право проводити і починати День Європи в Україні», — заявив днями міністр закордонних справ України Арсеній Яценюк. За його словами, для організації цього конкурсу буде проведено відповідні переговори з постійним представником Європейської комісії. «Це буде наше спільне рішення», — зазначив він.

Відселення через розливу ртуть

Донецька область. Близько 400 грамів розлитої ртуті виявили у підвалі житлового будинку в Красному Лимані. Про небезпечну знахідку повідомили його мешканці. З'ясувалося, що рідкий метал зберігався у гумовій ємкості, з якої й витекла рідина. Після аналізу проб повітря, який провела міська санепідемстанція, встановлено, що концентрація випарів ртуті у підвальному приміщенні перевищує гранично допустиму норму в 56 разів, а в квартирі першого поверху над підвалом — ще більше. У під'їзді над підвалом розміщено 11 квартир, де мешкають 24 особи. Всі вони тимчасово відселені до родичів. Фахівці проводять демеркуризацію приміщень. Хто і з якою метою зберігав рідкий метал у житловому будинку, встановлюють правоохоронні органи.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ

Майже тридцять фірм, що спеціалізуються на продажу, обслуговуванні та страхуванні автомобілів, взяли участь у Х регіональній спеціалізованій виставці «Автосалон», що відбулася в Луцьку.

На знімку: особливу увагу привернула продукція місцевої корпорації «Богдан».

Фото Миколи ЯКИМЕНКА.

А лісівники кажуть, що це «організована злочинність»

Житомирщина. Облуправління лісового господарства звернулося до прокуратури області та УМВС з проханням розібратися з фактами прикриття правоохоронцями незаконного вирубування лісу. Приводом до такого звернення став останній приклад. Під час нічного рейду лісівники затримали два ЗІЛи, завантажені деревиною хвойних порід. Виявилось, що дерева зрубали незаконно. Вже наступного дня приватний підприємець, якому належали машини, з групою осіб та інспектором патрульної служби міліції самовільно розвантажили їх і забрали з території лісництва. А ще висловили погрози на адресу працівників лісової охорони. В повідомленні прес-служби облуправління лісового господарства зазначається також, що Олевський район, де це сталося, є одним з найпроблемніших: тут діє півтори сотні приватних пілорам, власники яких нерідко обробляють деревину, одержану незаконним шляхом.

Олексій КАВУН.

За рівнем економічного розвитку Вінниччина серед перших, а за рівнем зарплати — пасе задніх

У Вінницькій області дуже низька середня зарплата. За цим показником регіон перебуває на 25-му місці в Україні. За словами заступника начальника обласного управління статистики Світлани Сніцар, у березні середній розмір зарплати становив 887 гривень. Найменшу зарплату отримують ті, хто трудиться в сільському господарстві. А це домінуюча категорія працівників в аграрному регіоні. Дещо вища за середньообласний розмір платня спостерігається лише у Вінницькому і Немирівському районах та містах Вінниці, Жмеринці, Козятині і Ладжижні. Парадоксальність ситуації в тому, що за рівнем економічного розвитку область входить у першу п'ятірку в державі. Отож і виходить, що люди працюють добре, а роботодавці не поспішають збільшувати витрати на оплату праці у структурі собівартості продукції. До того ж вони заборгували кожному працюючому у середньому 1113 гривень. Це розмір платні приблизно за 1,3 місяця. Ще більше зароблених коштів (у середньому за три місяці) винні кожному працюючому в сільгосппідприємствах Оратівського, Калинівського та Козятинського районів.

Віктор СКРИПНИК.

Допоможіть врятувати останнє урочище з орхідеями

(Початок на 1-й стор.).

Один з організаторів акції, заступник командира дружини охорони природи «Зелене майбутнє» Іван Парнікоза розповів «Голосу України»:

— Нині вирубано всю рослинність на надзвичайно цінній території біля Святошинських ставків, яку ми не раз подавали на заповідання. Тобто на створення заказника місцевого значення через зростання там трьох видів орхідей. Це найбагатше орхідейне місце Києва. Чинне законодавство, зокрема стаття 11 Закону України «Про Червону Книгу», зобов'язує землекористувача незалежно від форм власності враховувати наявність цих видів і зберігати середовище їх існування. Всупереч цьому, хоча ми маємо акт Державного управління екології та природних ресурсів у місті Києві про наявність цих орхідей, є експертні висновки Інституту ботаніки, ведеться засипання урочища будівельними відходами, гравієм, глиною. Тобто, з нашої точки зору, відбувається екологічний геноцид, який суперечить чинному законодавству України.

Він також повідомив, що екологи звернулися з проханнями припинити будь-які роботи в урочищі до Державного управління екології та природних ресурсів у місті Києві, Київської природоохоронної прокуратури, Управління СБУ у місті Києві, дослідного рибгоспу «Нивки». Однак жодної відповіді не отримали.

На жаль, це не єдиний випадок нищення природи у столиці. Скажімо, Протасів Яр, де збираються збудувати парк відпочинку районного значення, втратив майже всю свою

Святошинські ставки. Місто наступає.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

площу — понад 19 га! Безліч зелених зон (переважно сквери) просто зникли з мапи міста. Найбільш вражаючим є те, що постраждали й об'єкти природно-заповідного фонду. Загалом, не позбавляючи ці ділянки заповідного статусу, Київрада «вирізала» 19 га заповідних земель, а також змінила статус частини схилів Лисої гори. У тому числі зменшено межі Маріїнського парку (на 1,4 га) і парку «Володимирська гірка», що є парками-пам'ятками садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення. Згідно з чинним законодавством їх площу і межі можна змінити лише постановою Верховної Ради України. Також втрачено 92 га

територій, що були зарезервовані під створення заповідних об'єктів.

Водночас Київ лишається унікальною європейською столицею, в якій збереглися значні за площею цінні природні території. Серед них — проєктований національний природний парк «Голосіївський», заплавні луки «Конча-Заспи», каскад дніпровських островів, що проходять через все місто. 12 відсотків київських земель мають заповідний статус. Через місто проходить Дніпровський екологічний коридор, що має національне та всеєвропейське значення.

Тетяна ПАСОВА, Олександр ПЕКНИЙ.

Утримання й обслуговування будинків — справа рук самих мешканців

У Луганській області приватизовано понад 70 відсотків житлового фонду, більше половини якого розташовано у багатоквартирних будинках, які перебувають на балансі, а також обслуговуванні місцевого самоврядування і державних підприємств. На думку керівників області, залучення самих мешканців багатоповерхівок до утримання й обслуговування своїх будинків має стати базовим у реформуванні житлово-комунального господарства. Однак пасивність населення у справі створення об'єднань співвласників залишається

високою. На думку начальника Головного управління ЖКГ облдержадміністрації Валерія Головіна, причини цього — у вкрай малих обсягах державної підтримки і у труднощах укладання договорів з комунальними підприємствами, що обслуговують житлофонд. Іше одна важлива причина: товариства співвласників не можуть одержати у власність прибудинкові території. Розв'язання цих та інших нагальних проблем, вважає В. Головін, можливе лише за умови зацікавленості і з боку населення, і з боку органів влади. Також

важлива наявність досконалої законодавчо-правової бази самого процесу створення ОСББ. З цієї думкою згодний голова Луганського обласного відділення Всеукраїнської спілки власників житла Володимир Іванов. На його думку, щоб реформа ЖКГ не захлинулася, кількість ОСББ необхідно збільшити в 10 разів. Для цього передусім слід сформувати ринок житлово-комунальних послуг і створити ОСББ, які є головними замовниками і споживачами цих послуг.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

■ ФОТОФАКТ

«Банний день» для пам'ятника Ворошилову влаштували активісти Студентської ради Луганського державного інституту культури і мистецтва в рамках громадської акції «Не забуваючи про минуле, пам'ятаємо про майбутнє».

Фото

Аллі АНТИПОВОЇ.

■ ЦИФРА

2,5 мільйона гривень

Таку суму відшкодовано Пенсійному фонду з початку року після втручання прокуратури. Лише до господарського суду передано 354 позови про стягнення заборгованості із внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та витрат на доставку пільгових пенсій. Більшість позовів судом задоволено — на 1,2 мільйона гривень. Так, у Красилівському районі в інтересах районного Пенсійного фонду виплачено близько 400 тисяч гривень. А в Ізяславському порушено кримінальну справу стосовно голови фермерського господарства, котрий подав до ПФ неправдиві дані щодо співробітниць, яка на підставі цих документів незаконно отримала понад 15 тисяч гривень пенсії.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Позбавив життя за сорок гривень

Як повідомили кореспонденту «Голосу України» в Центрі зв'язків із громадськістю УМВС України в Полтавській області, міліція за підозрою у скоєнні вбивства затримала 22-річного чоловіка без певного місця проживання і роботи, раніше судимого. Встановлено, що він увечері 10 травня зайшов у будинок кременчуцької пенсіонерки, задушив її і вкрав... 40 гривень. Ведеться слідство.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Предславинська гімназія — відмінниця

Саме так вирішив Державний атестаційний комітет, поставивши навчальному закладу та його учнівському і викладацькому колективу найвищий бал після проходження державної атестації. А це означає, що наступні десять років гімназія №56 Печерського району столиці продовжить свою традицію — дарувати дітям радість і знання.

— Це свідоцтво, — каже заступник голови Печерської державної адміністрації Олександр Федоренко, — плід спільної праці директора, викладачів, учнів та батьків. Це ваша спільна перемога.

До того ж не перша. Кабінет директора гімназії, заслуженого працівника освіти України, кавалера ордена княгині Ольги III ступеня Діни Петренко прикрашений багатьма почесними грамотами та свідоцтвами. Окреме місце займає унікальний конверт із зображенням навчального закладу. Його подарував Ігор Кравець, керівник «Укрпошти» та член піклувальної ради гімназії. Філателісти усього світу вважали б за честь мати у своїй колекції цей екземпляр.

За час свого існування, а це понад 125 років, учнівський та викладацький колективи не раз виборювали найвищі місця у різноманітних змаганнях. Цього року, наприклад, гімназія посіла перше місце серед 11 шкіл району в

рамках фестивалю європейських держав «Діалог культур».

— Ми прагнемо давати не тільки знання, — каже Наталя Козакова, відповідальна за навчальний процес у гімназії. — Ми хочемо, щоб здобуті нашими вихованцями навички стали їм у пригоді.

— Сьогодні у нас — 346 учнів. Кожен з них є частинкою великої родини — гімназії, — продовжує Діна Петренко. — Ми робимо все можливе, щоб зробити їх навчання цікавішим та кориснішим.

У навчальному закладі працює початкова школа. Гімназійна освіта починається з п'ятого класу. З самого початку діти вивчають англійську мову. Затим —німецьку, французьку, іспанську, російську. Учні мають можливість користуватися найновішим мультимедійним обладнанням, двома інтерактивними дошками та сучасними інформаційними програмами. Однак колектив гімназії не зупиняється на досягнутому. І можна впевнено сказати, що з таким завзяттям і наполегливістю все йому буде під силу.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

На знімку: заступник голови Печерської РДА Олександр Федоренко і директор гімназії Діна Петренко.

ФОТО АНДРІЯ НЕСТЕРЕНКА.

Від гіркоти минулого до нового життя депортованих кримських татар

(Початок на 1-й стор.).

До адміністративного центру автономії з'їдуться близько 30 тисяч кримських татар з усього півострова. Для цього організовано підвезення людей автобусами, введено додаткові електрички. З огляду на напружену політичну ситуацію де-

путати всіх рівнів незалежно від національностей провели роз'яснювальну роботу серед своїх виборців, щоб унеможливити будь-які провокації. Напередодні відбулося масове покладання квітів та вінків до меморіалів, а також траурні збори в Українському музич-

ному театрі. Нині з ранку відбувається багатотисячна хода колон з усіх регіонів півострова до центру Сімферополя, де в обід відбудеться велелюдний мітинг, а о 17-й годині тут вперше розпочнеться молодіжна акція «Запали вогонь у своєму серці».

...У переддень чергової річниці депортації Постійна комісія з міжнаціональних відносин і проблем депортованих громадян Верховної Ради автономії відзначила, що на реалізацію Програми облаштування і соціально-культурного розвитку депортованих передбачено цього року в державному й кримському бюджетах 75 млн. грн. Але, на жаль, фінансування надходить несвоєчасно. Утім, є і позитив. Приміром, у будинках 160 кримських татар мікрорайону компактного проживання Верхні Фонтани Сімферопольського району з'явився газ. Щоб «свято тепла» відбулося, було витрачено 1,3 млн. грн. На урочистостях народний депутат Мустафа Джемілев, начальник УСБ Рескомнацу автономії Едем Дудаков та директор Кримгазбуду Петро Зайцев запевнили, що невдовзі в

мікрорайоні також з'явиться дитсадок, асфальтують шляхи, завершать електрифікацію та водопостачання.

А тим часом мешканці села Міжводне Чорноморського району толокою відкрили пам'ятник жертвам депортації. Меморіальну дошку встановили поряд з обеліском героям Другої світової війни не випадково, адже родини багатьох полеглих воїнів були депортовані в травні 1944 року. Тож, за задумом творців, це має слугувати нагадуванням, що війна і депортація не повинні повторитися ніколи. І хоча репатріантів у Міжводному третина населення, відкривали пам'ятник усім селом. Як, власне, і створювали. На траурний мітинг також вийдуть разом.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим. На знімку: в мешканців Верхніх Фонтанів, що в Сімферопольському районі, — «свято тепла». У рамках програми облаштування депортованих в їхні домівки прийшло голубе паливо.

Фото автора.

Самообман як «фіговий листок» поразки

■ МОЯ ПОЗИЦІЯ

(Початок на 2-й стор.).

Знаходимо у списку і Владислава Каськіва: на жаль, він також належить тепер до слабкої ланки у виборчому ланцюгу НСНУ: скандал довкола «підпільної» співпраці головного «пориста» з ідеологічним противником Ключевим тільки набирає обертів. Ні, я зовсім не хочу ствердити, що Владислав насправді одержав оті злочасні два мільйони доларів «гонорару» за активний несупротив «регіонам» (навіть «заплющую очі» на цілком легальне вже загравання зі столичним градоначальником), але якщо колишні соратники Каськіва впорядкують свої підозри до виборів, як це почали робити зараз, НСНУ

недорахується багатьох голосів.

Є такі групи людей, яких називають клакери. Їх спеціально запрошують до театру, щоб провалили чи, навпаки, витягували якусь виставу. Нині популярніше клакерство політичне: виборчі списки для приманки прикрашають іменами популярних у народі співаків, акторів, спортсменів. Як вплинули «дикі танці» на законодавчу активність, ми бачили. Тепер нам належить оцінити законотворчі хвилі «Океану Ельзи»; і якщо цього разу експеримент буде вдалий, мені дуже жаль шанувальників Святослава Вакарчука, до яких, між іншим, належу сама. Однак досвід показує: талант у законопроекти не закопаєш.

Можна гастролювати і з мандатом, хоча для чого він співакам, як і співаки парламенту, крім названої вище причини — їй-богу не знаю...

Ще одна новина з цього самого флангу — «Правиця» згодна на участь у мегаблоці, якщо їй віддадуть 30 відсотків місць у виборчому списку. І якщо «Самооборона» Луценка не впадатиме в лівацький апломб. Це потрібно, за словами Юрія Костенка, не для них: саме така кількість — «необхідний» для Президента баланс українських інтересів у державній політиці... Ми не хочемо виконувати роль... фігового листочка, яким прикриваються олігархи... щоб відстоювати потім свої інтереси». Все справедливо сказано. Одне тільки душу муляє. Згадаймо

мо ту кількість голосів, яку набрала УНП рік тому, і прикиньмо, якого розміру чи, політкоректніше буде сказати, масштабу орган треба мати, щоб його закрити оцей «фіговий листочок»? Втім, це ще не найгірший варіант. Якщо в середовищі однопартійців Юрія Костенка переважає думка Василя Червонія: зі «Свободою» Тягнибока «Правиця» може йти на вибори самостійно, без «Нашої України», то маскувальний листочок скрутиться до фіги — зовсім не в біологічному значенні...

А тепер про не зовсім красиві, хоч і корисні інколи фізіологічні процеси, до яких належать побічні дефекти пам'яті. Юлія Тимошенко принаймні саме на них покладає надії. На котромусь із мітингів вона відвела «червоним» мізерні

на перемогу шанси, бо «мало залишилося маразматиків, які забули про співпрацю комуністів з буржуазією». Так само дісталася соціалістам, бо знову ж таки небагато склеротиків, котрі «забули про зраду в усіх її проявах». А мені здалося, що Юлія Володимирівна не зовсім тут має рацію: маразматиків значно більше, ніж вона думає. Коли натовп заскандував «Юля! Юля!...», то наче склероз замахав серед нього косою. Чомусь раптом усі забули, що голосування БЮТу за закон про Кабмін і був ознакою того явища, що є зрадою у проявах...

А що відбувається на протилежному фланзі — поки що владному? Про це наступного разу.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ СВІТ КОРОТКО

ФРАНЦІЯ Призначено нового прем'єр-міністра

Новообраний президент Ніколя Саркозі одразу після інавгурації призначив прем'єр-міністра. Як і очікувалося, ним став Франсуа Фійон. 53-річний Фійон раніше працював міністром освіти Франції, а під час передвиборної кампанії був радником Саркозі. Церемонія, на якій прем'єр-міністр Домінік де Вільпен, котрий пішов у відставку, передав повноваження Фійону, відбулася за годину в резиденції прем'єр-міністра — Матіньйонському палаці.

КНДР — ПІВДЕННА КОРЕЯ Через півсторіччя відкрили кордон

Два пасажирські потяги вчора перетнули кордон між КНДР і Південною Кореєю. До цього останній поїзд пройшов цим полотном у 1951 році. Дві держави все ще розділяє кордон, обнесений колючим дротом, а також мінне поле і мільйонний військовий контингент, що контролює буферну зону. Ще якийсь час назад про жодні спільні проекти Сеула і Пхеньяна не могло бути й мови. Але нині, схоже, потяги «змели» один з бар'єрів «холодної війни», що розділив корейців.

РОСІЯ—ЕСТОНІЯ НАТО вступає в кібервійну

Альянс готовий втрутитися в конфлікт між РФ і Естонією, сервери якої після відомих подій стали атакувати хакери, як вважають, з боку Росії. Для Естонії, де велика частина державного діловодства ведеться в електронному вигляді, а кабін узагалі не використовує паперів, де в мережі можна заповнити анкети на одержання паспорту, поставивши під нею цифровий підпис, прописатися за новим місцем проживання, сплатити комунальні рахунки і навіть проголосувати на виборах, це може завдати великої втрати. Сфера ІТ тут має майже таке само значення, як нафтогазова для Росії.

ІЗРАЇЛЬ На прем'єра планували замах

Служба загальної безпеки Ізраїлю запобігла замаху на Ехуда Ольмерта. Затримано 25-річного палестинця Мазаб Башира, котрий протягом п'яти років працював у гуманітарній організації «Лікарі без кордонів» і водночас збирав інформацію на вищих ізраїльських чиновників. На допиті він зізнався, що його цікавив, зокрема, Ольмерт. Він також пройшов підготовку у військовому таборі, щоб убити прем'єра.

ЯПОНІЯ Парасольку оснастили фотокамерою

Високотехнологічну парасольку винайшли японці. Вона дає змогу робити фотознімки з допомогою вбудованої фотокамери. Через безпроводове з'єднання зображення можна закачувати на фотообмінний сервіс і за дві хвилини переглядати завантажені фотографії на екрані, що є на внутрішній поверхні парасольки. Також тут є GPS і цифровий компас, щоб не заблукати на місцевості. Твори, крім того, працюють над вбудованою відеокамерою.

■ РЕАЛІЇ

Заборгованості у зарплатні на півострові зменшують лише... прокурори

13,5 млн. грн. виплачено кримчанам з початку року після втручання прокурорів. Ця сума погашена за результатами розгляду 170 документів реагування на виявлені порушення законодавства про оплату праці. За те, що людям заробіток виплачували невчасно або не в повному обсязі, до відповідальності притягнуто 155 посадовців. До суду направлено 12 кримінальних справ за фактами безпідставної невикплати зарплати, недотримання встановлених законом гарантій у сфері праці. Підраховано, що у 80 відсотків випадків начальники, боячись кримінальної відповідальності та не чекаючи обов'язального вироку, ще в ході слідства по кримінальній справі швидко знаходять кошти для погашення заборгованості.

Ще тому, що законодавець звільнив від кримінальної відповідальності керівника, який виконав обов'язки перед співробітниками, прокоментували в прес-службі прокуратури Криму.

Але нинішня статистика погашення багатомільйонної заборгованості із заробітної плати на півострові ще надто далека від належної, тим більше — оптимістичної. Приміром, лише на комунальних підприємствах, що перебувають у власності органів місцевого самоврядування, борги становлять 3193,1 тис. грн. Це на 582 тисячі гривень — на 22% більше, ніж торік. Тобто хронічно не отримують своєчасно зарплатню 1669 трудівників з дев'ятнадцяти тисяч працівників галузі. Найгірше становище з виплатою зарплатні на підприємствах ЖКГ, віднесених до сфери управління Керченського міськвиконкому. Там просторчена заборгованість лише на восьми підприємствах — 1224 тисячі гривень — 38% від загального боргу підприємств, що знаходяться у сфері впливу органів місцевого самоврядування. А в Євпаторії комунальне підприємство «Автотранспортна очистка» заборгувало працівникам 125 тис. грн., Миколаївське КП — 95 тисяч... Список боржників довгезелений.

Ще одна справжня біда — мізерні зарплати. Ще днями в управлінні ЖКГ міста Старий Крим працівникам платили... по 25—50 гривень на місяць. Нині новий начальник почав платити комунальникам по 150—180 грн., що теж набагато нижче від мінімальної зарплатні й суперечить усім існуючим нормам. Ще жалюгідніша оплата праці, давніші, більші й безнадійніші борги в комунальних підприємствах, створених у селах. Це — попри щотижневий моніторинг заборгованості на півострові й вражаючу кількість урядових нарад на цю тему. А також те, що нині посилено відповідальності за затримку зарплат. Керівників підприємств-боржників тепер можна оштрафувати в розмірі 17 тис. грн. (щоб розрахуватися з працівниками), або їх можуть позбавити волі на строк до трьох років. Та досі в системі ЖКГ жодного подібного випадку відшкодування заборгованості заробленого людьми ще не зафіксовано. Зате традиційно зростає кількість прикладів цинічного підвищення керівництвом «самому собі улюбленому» зарплат і премій, розкошування на «крутих» авто, ударне будівництво «хатинок» на... фоні задавнених невикплат своїм працівникам.

Численні цифри і факти неповаги керівників до своїх підлеглих прозвучали на колегії міністерства ЖКГ автономії, де проблема з заборгованостями охарактеризована, як така, що стрімко перетворюється на пандемію.

Та замість того, щоб негайно й принципово почати виправляти критичну ситуацію, колегія звіти керівників підприємств-боржників усього-на-всього звично «прийняла до відома» й ухвалила традиційно обтічні й поблажливі рішення. Не було названо жодного прізвища горе-керівника, винного у заборгованості зарплат, який відповів би за це. Хоча всі знають, якої «віддачі», «якості зробленого» й «старанності» слід чекати від трудівників, яким хронічно не платять за роботу. Схоже, знову влітку кримські узбережні селища й міста прикро вражатимуть тисячі відпочивальників традиційними горами невивезеного сміття, смородом і брудом, що так контрастує з чарівністю півострова та з року в рік дедалі відчутніше псує його курортний імідж.

Віктор ХОМЕНКО.

Кіровоградська область першою в Україні завершила якісне формування символіки адміністративно-територіальних одиниць (Укрінформ)

Що коштує дорого, обходиться дешево? Інтелект...

■ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

До такого сумного висновку спонукає статистика: наукові розробки фінансуються більш аніж скромно. У цій царині — чи не найбільші заборгованості із зарплатні. Водночас передусім інтелектуальними зусиллями, а не адміністративно-судовим «батоном» треба оптимізувати взаємини роботодавця і працівника. Про це — розмова нашого кореспондента з головою Львівського обласного об'єднання організацій роботодавців, членом Національної соціально-економічної ради при Президенті України Іваном РИВАКОМ (на знімку).

— Іване Миколайовичу, раз у раз біля вікон обласної ради та облдержадміністрації збираються пікетувальники з підприємств, які опинилися «за межею» цивілізованої організації праці. І щоразу знаходяться десятки об'єктивних пояснень причин такого стану. Як! важелі впливу на ситуацію має структура, якою ви керуєте? Та спочатку згадаємо цифри і факти...

— Серед боржників із виплати заробітної плати в області — 255 економічно активних підприємств і 63 суб'єкти господарювання, щодо яких реалізовується процедура відновлення платоспроможності або визнання банкрутом.

Особливо прикро, що найбільша питома вага боргів у галузі «дослідження та розробки» припадає саме на державні наукові організації — 68,9 відсотка. В кожного підприємства є свої причини затримок з виплатою заробітної плати. І водночас вони є схожими для економіки країни в цілому: несвочасні розрахунки, в тому числі з боку держави та місцевих органів влади, за поставлену продукцію, роботи та послуги, низька конкурентоспроможність на ринку, невідповідність тарифів на послуги реальній собівартості робіт. Ви тільки уявіть собі, що станом на 1 жовтня 2006 року загальні обсяги дебіторської та кредиторської заборгованості в області становили відповідно 9,9 та 13,0 мільярда гривень. Як результат — складне фінансове становище більшості з підприємств. У цій ситуації вони ще й повинні думати про вкладення ресурсів у розвиток.

— Парадокс, коли виникає проблема заборгованості, апелюють до державних чинників, а ще, за великим рахунком, до інтелекту нації, спроможного розв'язувати глобальні проблеми. Тим часом інтелект, що коштує у цивілізованому світі дорого, у нас фінансується найгірше...

— Це проблема, над котрою

треба працювати комплексно різним державним, управлінським та громадським інституціям. Ми проголосили курс на перетворення України на конкурентоспроможну державу, а це вимагає підвищення ефективності державної політики у сфері зайнятості та формування конкурентного ринку праці. Саме життя вимагає судової реформи, треба приймати податковий кодекс. Це — «борги» держави, законодавців та чиновників перед суспільством. Дуже багато залежить від нормативних актів. Ми повинні передбачувати, який вплив матиме та чи інша норма на розвиток підприємництва, а з тим і на рівень оплати праці.

— Цими прогнозами займаються інституції, які ви репрезентуєте на Львівщині?

— В області діє міжвідомча координаційна комісія з урегулювання таких питань. У ній — і роботодавці, і представники влади. Ми вивчаємо кожну конфліктну ситуацію комплексно. Комісія постійно запрошує керівників, які заборгували, звертається до міністерств і відомств. Аналіз низки фактів свідчить про неефективність менеджменту Фонду державного

майна. Сьогодні на Львівщині понад 500 підприємств у стані банкрутства і санації. Але ж це не ліквідація підприємств. Це передусім пошук активного інвестора і шляхів відновлення платоспроможності. На жаль, функції органів Фонду держмайна зводяться тільки до продажу підприємств, а наступне виконання інвестиційних зобов'язань ніхто не контролює. Сьогодні законодавство дозволяє розтягнути процес санації на тривалий термін, протягом якого ситуація не покращується, навпаки — відбувається нарошування боргів.

— Нині борги роботодавців нерідко ліквідовують через суди, прокуратуру. А які інші шляхи?

— Ми, наприклад, пропонуємо таку законодавчу ініціативу: для великого підприємства, яке ще працює, зробити «податкові канікули» на борги. Підприємство тим часом використає кошти для інвестицій, розширення виробництва та забезпечить збільшення поточних надходжень. Ми підрахували, що від такої відстрочки держава особливо втратить не буде. А інакше підприємство просто загине, як от наші «Кінескоп» або «Сільмаш». Щоб розрубати «горді в вузол» стосовно таких підприємств, ініціюємо створення робочих груп із представників влади,

Ми проголосили курс на перетворення України на конкурентоспроможну державу, а це вимагає підвищення ефективності державної політики у сфері зайнятості та формування конкурентного ринку праці

роботодавців, профспілок для аналізу ситуації. Вони мають відпрацювати спільні дії власників підприємства, представників влади, трудового колективу, які б забезпечили підвищення платоспроможності того чи іншого підприємства, виконання ефективної інвестиційної програми. Але тут потрібна політична воля законодавця, Кабінету Міністрів, місцевої влади для того, щоб державні підприємства не просто продавалися будь-кому за смішними цінами, а реально відновлювався їх промисловий потенціал.

Розмову вела
Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Фото автора.

* ЗЛОЧИН І КАРА * ЗЛОЧИН І КАРА * ЗЛОЧИН І КАРА * ЗЛОЧИН І КАРА * ЗЛОЧИН І КАРА * ЗЛОЧИН І КАРА *

Чернігівська міська прокуратура винесла постанову про закриття кримінальної справи за відсутністю ознак складу злочину у діях К. Тарасенко, яка завдала ножем смертельне поранення нічному нападнику Віталію К., колишньому десантнику. Як з'ясувалося, останній вже відсидів строк за зґвалтування. Незважаючи на це, ще після цього двічі нападдав серед ночі на дівчат. І ось під час учинення чергового злочину для геалтвіника розплата за скоєне. Останню крапку в його житті поставила 18-річна Катя.

Сталося це всупереч її волі.

...З Катєю прогулюємося Болдиними горами. Говоримо про її життя-буття до моторошного інциденту.

Катя судила гвалтівника смертю,

ту. Дівчина закінчила ліцей побуту, має досить неординарну професію флориста-дизайнера. Красиво оформляє композиції букетів. А ще з усіляких підручних матеріалів, сухих квітів виготовляє для друзів, родичів, для себе оригінальні картини-ікебани. Інцидент надовго вибив її зі звичної колії буття. Хоча, як пояснила дівчина, він у її житті не перший.

— У нашому мікрорайоні, Шерстянці, дуже темні, неосвітлені вулиці, — розповідає. — Там ходити просто небезпечно! У 2003 році взимку я поверталася з уроків і до мене у темряві (це тільки вечір починався!) пристав

якийсь тип з ножем. Сказав, щоб я йшла за ним. Я відповіла йому: «Ні, там люди, пішли в інше місце». Я так сказала, бо добре пам'ятала оповіді мамині знайомої, як треба діяти з психіками-негідниками. Він послухався мене, ми пішли іншою вулицею, а тут якраз ідуть назустріч два хлопці, я і кинулась до них. Вони мене і провели додому.

— Після того ти ходиш з ножем?

— Ні.

— Як опинилася так пізно на вулиці Текстильників?

— У нас був випускний вечір у ліцеї. Потім з друзями їздили дивитися футбол, а згодом посиділи у пивному наметі. У знайо-

мих була машина. Вони мене і підвезли до мікрорайону. Ми сиділи якийсь час в машині, знайомі щось задискутували-заспечались, а це мені не сподобалась. І я пішла від них додому, бо це ж зовсім близько. Йшла не вулицею, а попід будинками, щоб мене не було видно стороннім. Тільки минула велику тополя — як відчула на плечі чийось руку і приставлений до боку ніж. Виявляється, нападник очікував, сховавшись за стовбур дерева! Я була в шоці, розгублена. Він стояв заду, тримаючи мене, сказав: «Не бійся! Все швидко зробимо і підемо». Враз я відчула десь віддалік голоси, і кинулась

убік. Та він сильно ударив мене. Почав роздягати.

Катя знову вдала, ніби змирилася зі своєю долею, згодилася з його пропозицією. «Давай тільки я буду вгорі...», — сказала вона гвалтівникові, аби якось його відволікти і втекти. Він відразу зрадів пропозиції. У цей момент рука дівчини наштовхнулася у траву на ніж, випущений заспокоєним-розслабленим кривдником.

— Я думала вдарити ним у його руку, щоб він від болю мене відпустив, — далі оповідає Катя. — Але ж в темряві не побачиш, де рука, де груди. Після мого удару він скрикнув, ще вдарив мене, але я все-таки змогла вир-

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

70 років тому на Вінниччині почали будувати «сталінську» дорогу. Вона мала стати частиною стратегічного автобану між тодішнім Ленінградом і кордоном з Румунією. Жахливу історію будівництва цієї траси переповідають донині — вона лежить на кістках каторжан.

Територією шести районів Вінниччини пролягла «сталінка» — з Житомирщини через 160 кілометрів виходила на кордон з Молдовою у місті Могилеві-Подільському. Таке враження, що проєктанти, ніби під лінійку, відводили лінію траси. На ній нема жодного крутого повороту. Лише в кількох місцях треба злегка повернути кермо. Решту відстані шлях нагадує стрілу. Щоправда, із узвозами і підйомами. Від того траса ніби пливе під колесами авто. Ще одна особливість — дорога оминає майже всі населені пункти. Зате проходить неподалік великого залізничного вузла — міста Жмеринки. Все це свідчить про стратегічний характер «сталінки». Ця назва говорить сама за себе: трасу проєктували і прокладали за вказівкою вождя напередодні Великої Вітчизняної війни. Вона мала з'єднати Ленінград з румунським кордоном, що тоді проходив по Дністру, зокрема, в районі Могилева-Подільського на Вінниччині.

Будували трасу тюрмари. Це слово я почув від 90-літньої Олександри Бідули з хутора Дем'янів Млин. «Сталінку» бабусі видно з вікна її оселі.

— Замолоду я жила по той бік траси, на хуторі Ленінка, це біля села Телиленці, — каже Олександра Севаст'янівна. Прибутній при розмові зять Микола Семенович, в оселі якого мешкає бабуся, каже, що у тещі — стопроцентна пам'ять і гарний слух. А ось зір... І ноги вже не слухаються. Не встає з ліжка.

— Мій чоловік, — згадує співрозмовниця, — був коміром у тих, хто охороняв тюрмарів. Видавав їм усе, що треба було для роботи. Склад був у церкві в селі Кацмазів, це недалеко звідси за горбком. За цим селом стояв табір. Ще один був ближче до нас, у Слободі Носківській. Як повернути з траси, є тупик. То там вони й квариували. Спочатку у палатках, а потому зліпили якісь бараки. Чоловік у них довго не працював, бо його забрали в армію. Але коли в нас було весілля, то він домовився з начальниками охорони, щоб дали музикантів. Пам'ятаю, як заграли музики на подвір'ї. Я чоловіка не раз питала, нащо їм ті музики. А він сміявся, щоб ліпше працювали. А праця була каторжна. Все вручну. Техніки — жодної. Тачками землю возили. Лопатами вкопувалися там, де

було м'яко і треба було трамбувати насип. Оці труби, що стоять у вихилах, то ще вони покладали. Цілий рік рили землю, як ті кроти.

Охорона близько нікого не підпускала. Але хлоп'ята все одно якось пробиралися. На дерева залазили, щоб хоч щось побачити. Казали, що дуже страшні були дядьки з тачками. Худі, як патики. Марію Басисту брали туди їсти варити. Вона бідкалася, що такою баландою лише худобу годувати. Краще не могло бути. Де на таку тьму харчів набрати. Тюрмарів були тисячі. Казали, що повиймали їх з-за ґрат хтозна-звідки і кинули сюди. Ой, скільки їх тут лишилося! Летять тепер машини по їхніх кістках.

«Зеківські» табори стояли по всій трасі. У Привітному Мурованокуріловецького району селяни переповідають, що ув'язнених утримували в бараках з дощок. У Романкові (нині Українське) теж показують місце, яке було тоді об'єктом колючим дротом. Ні в цих селах, так само, як і в уже згаданих — Кацмазові, Носківцях, Слободі Носківській, не пам'ятають, щоб хтось із старожилів розповідав про похорони тюрмари. Де падали, там і залишалися назавжди. Так припускають жителі сіл, прилеглих до «сталінки». Можливо, з часом ця «біла» сторінка зацікавить когось з істориків і вони з документами у руках проллють світло на будівництво цього об'єкта військового призначення.

З того місця, де поворот на Слободу Носківську, мов на долоні, видно величезний насип. Він має форму великого

крісла. Навіть виділяються підлокітники. Масивна спинка випирається у підвищення улоговини, де спорудили «трон». Цей «об'єкт» найбільше оповитий серпанком таємничості. Всі називають земляну споруду трном або кріслом для Сталі-

в'їтку... Шоферам уночі, буває, ввижається однакове видиво: дівчина в білому у вінку. Якось, коли ще не було асфальту, один загруз на молоковозі і задрімав у кабіні. А коли вночі прибіг додому, то його не

Трон для Сталіна в'язні насипали із землі, яку носили у... кашкетах

на. Насипали його з однією метою: піднести сюрприз для вождя. Раптом він виявить бажання проїхати по дорозі...

Моя співрозмовниця, як і багато інших мешканців навколишніх сіл, тримає в пам'яті той факт, що землю для цього насипу в'язні носили у... кашкетах. З тачками на «трон» не можна було. Якби таке хтось допустив, залишився б без голови. «Крісло» вийшло вдлим і дуже надійним. 70 років минуло відтоді, а йому — нічого. Тільки берізка виросла і декілька кущів...

— Знав би вождь, яке місце вибрали для нього, мав би Берія роботу!..

У навколишніх селах — Телиленці, Носківцях та Слободі Носківській — цю улоговину називають турською фортецею. Назва давня. Ніхто й не пригадає, звідки вона взялася. Люди переповідають, що на тому місці, де нині сталінський «трон», є стара могила. За однією з версій, у ній поховані дівчата. Щоб не здатися в полон туркам, вони наклали на себе руки. Насип на могилі використали за основу для крісла.

Це дуже страшне місце. На ньому загинуло багато людей. Там сич кричить уночі — луна йде така, що волосся на голові піднімається. Як почнеш блукати — до ранку дороги не знайдеш. Добре, якщо це станеться

впізнали — обличчя було перелякане.

— Це місце мені теж запам'яталося, — каже 46-річна жителька Телиленець Валентина Бідула. — Коли помирала моя мама, попросила, щоб діти зібралися біля неї. Сестра живе у Жмеринці. За нею поїхала донька. Повіз її хлопець на мотоциклі. Була осінь. Смеркало рано. Коли вони поверталися назад, саме в цьому сталінському вихилку їх вдарила фура. Шофер навіть не зупинився. На щастя, слідом їхали добрі люди. Дочка тоді 13 днів пролежала в реанімації. Була на волосині від смерті. До лікарні потрапив і її хлопець. Але найважче від удару була травмована сестра, якій пошкодили хребет. Дякувати долі, помаленьку вибралися з біди. Але скільки напереживалися — мама в труні, діти й сестра — в лікарні...

Навпроти «крісла» на протилежній стороні дороги — невеликий пам'ятний знак з написом: «Подзигун Олександр Никифорович, трагічно загинув 30.04.1990 р.». Трохи далі — стела з чорного мармуру. На ній — чотири портрети ще молодих офіцерів міліції. У той надзвичайно дощовий вечір 11 липня 1998 року заступник начальника ДАІ підполковник міліції Сергій Берчук, а також капітан Леонід Матяш, два старші лейтенанти Сергій Сергєєв та Віктор Франчук поверталися до Вінниці із Могилева-Подільського після вико-

нання складного завдання. На зустрічну смугу несподівано виїхав великоваговий автомобіль, який виконував обгін. Усі четверо в міліцейських «Жигулях» внаслідок лобового зіткнення загинули на місці аварії. Нещодавно на цьому місці «сталінка» забрала ще одне життя. Водій легковика врізався ззаду в автобус. Від отриманих травм загинув на місці.

Як несподівано почали будувати «сталінку», так само несподівано і припинили роботи. Сталося це наприкінці 1940 року. Дехто з істориків пояснює це тим, що нагальна потреба в ній відпала після перенесення кордону з Румунією з берегів Дністра на береги Пруту. Такі зміни в територіальному поділі відбулися після входження до складу СРСР Бессарабії.

36 років траса чекала завершення робіт. В'язні зробили тільки основу і ґрунтовий насип для твердого покриття. У 1976 році вінничани взяли довести справу до завершення. Штаб з будівництва очолив тодішній заступник голови облвиконкому Микола Туник. На будівництві він виявив свої найкращі якості керівника. І невдовзі, на початку 80-х, по «сталінці» відкрили рух.

Особливо зручною стала нова траса для жителів тих районів, через які вона проходить. Майже на 50 кілометрів скоротилися відстані між обласним центром і Могилевом-Подільським. Поближчав до Вінниці райцентр Муровані Курилівці.

Тоді дорога мала статус республіканського значення. А це значить, що її утримували за кошти бюджету. Але за часів незалежності «сталінку» «порвали на шматки». Саме так висловився один з фахівців Вінницького «Облавтодору» Григорій Сорока. Тоді, наприкінці 70-х, він працював керівником цієї організації, яка виконувала основні роботи. Середину траси — від перехрестя, що веде на Бар, і до того місця, де вона перетинається з трасою Вінниця-Хмельницький, — виокремили і віднесли до категорії доріг місцевого значення. Решта шляху має статус державного значення. Це одразу позначилося на фінансуванні. На державну частину шляху перепадає більше коштів. Вінничани намагаються переконати «Укравтодор» у нелогічності такого кроку. Співрозмовник каже, що останнього листа з цього приводу відправили до Києва наприкінці минулого року. Але поки що їх не беруть до уваги.

Віктор СКРИПНИК.

На знімках: 90-літня Олександра Бідула, чоловік якої видавав в'язням знаряддя праці; не всі водії знають, що «сталінка» лежить на кістках.

Фото автора.

* ЗЛОЧИН І КАРА * ЗЛОЧИН І КАРА *

а прокуратура її виправдала

ватися і втекти від нього. Коли мама відчинила мені двері, я була повністю гола, тремтіла. Я всю ніч плакала.

Коли ховали Віталія, всі не вірили, що його вбила дівчина. Мовляв, чоловіка забили міліціонери. Адже на обличчі загиблого були синці.

— Його знайшли десь вранці трохи віддалік того місця, — пояснює Катя. — Він ще піднявся і йшов з моєю сумкою. Але потім серце зупинилося від крововиливу, і він упав головою на ґравій. Довго так лежав. Через те і виникли синці.

— Через сумочку вийшли на тебе? — Так.

Дівчині п'ять днів після нічного інциденту снилися жахи. Кілька місяців тривало слідство, яке тримало її в напруженні. Допити. Лікарня. Огляди. Експертизи. Знову свідчення. Та сьогодні усе це, на щастя, позаду. Її справедливо визнано повністю невинною, оскільки вона діяла у межах необхідної самооборони.

На жаль, за цей час у мікрорайоні Шерстянка мало що змінилось.

— Так само там панує темрява, — каже дівчина. — Щоправда, з'явилися патрульна машина. Але... все одно страшно. Особливо на вулицях між школами №14 та №34.

— Ти вже не повертасся так пізно?

— Я тепер працюю у ресторані офіціанткою і робочий день триває до першої ночі...

— Отже, шодня стрес?

— Я вдячна нашому директору за те, що він закріпив за нами таксі. І тепер мене після зміни підвозять до самого під'їзду. І лише після мого дзвінка з квартири таксист від'їжджає.

Катя поступово забуває про пережите. Має друга. Вона вірить, що все у неї надалі складеться якнайкраще. Сподіваємося і ми на це.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Фото автора.

* З ДУМОЮ ПРО МАЙБУТНЄ *

Посади дерево!

У рамках Всеукраїнської акції «Майбутнє лісу в твоїх руках» на Закарпатті силами тільки школярів закладено 37 гектарів молодих лісів. Посаджено 202 тисячі саджанців дуба, бука, ясени, смереки, ялиці, явора, а також посіяно 67 кілограмів жолудів.

— Залучалися школярі й до інших робіт, — розповіла головний спеціаліст з лісовідновлення обласного управління лісового господарства Надія Шандрович. — У Кам'янському лісництві ДП «Ужгородський лісгосп» закладено алеї з липи і туї.

Тут, а також у Діловецькому та Богданському лісництвах, що в Рахівському районі, діти закладали шкільки. А ще вони прикрасили свої села й міста тридцятьма тисячами саджанців липи, туї, горобини, каштана їстівного, декоративних кущів.

Акція завершена, але заходи в її рамках тривають. Проходять конкурси на краший твір та малюнок «Людина і ліс».

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.
На знімку: школярі села Ділового Рахівського району вчать-ся закладати розсадник на території лісництва.

Фото автора.

Будинок із флігельком, або Історія про те, як дружина столичного чиновника оренду оформила

Там, де колись був град князя Ярослава Володимировича, а нині історичний центр Києва — на вулиці Михайлівській, стоїть гарний будинок. Його зводили ще на початку минулого століття, у період процвітання Російської імперії, з розмахом і згідно зі смаками старого режиму. Час був милосердний до цього осколка розкоші колишніх часів — навіть флігель зберігся.

І от з приводу допоміжних приміщень цього флігелька почалася сварка раніше мирних сусідів. Що тут такого, скажете ви, — подумаєш, сусід із сусідом не поділив підвал. Звісно, нічого, начебто, незвичайного в суперечці немає, якщо не те, що однієї зі сторін спору виступила дружина голови Печерської райдержадміністрації столиці Олена Сущенко. «Ми запропонували своїм сусідам, котрі мешкають на третьому поверсі, родині глави Печерської районної у м. Києві держадміністрації С. Сушенка взяти в оренду нежитлові приміщення — підвал і горище в нашому будинку, — пише у своєму листі до редакції сусідка С. Сущенко. — Вони від цієї пропозиції відмовилися, що дало нам можливість звернутися до Шевченківської держадміністрації із заявою про надання в орендне користування нежитлових приміщень». Однак глава Шевченківської держадміністрації В. Пилипишин повідомив заявницю, що вищевказане підвальне приміщення передано в орендне користування юридичній особі. Як стало потім відомо, ця «юридична особа» — не хто інший, як дружина голови Печерської в м. Києві держадміністрації С. Сушенка Олена Сущенко.

Редакція газети «Голос України» звернулася за відповідами роз'ясненнями до голови Печерської райдержадміністрації С. Сушенка, голови Шевченківської райдержадміністрації В. Пилипишина та до Управління з питань комунального майна, приватизації, підприємництва Шевченківської районної держадміністрації міста Києва.... Як ви думаєте, хто перший відреагував на наш запит? Ні, не вгадали. Першим відреагував один із неостанніх чиновників міського рівня, настійливо порекомендувавши не розмішати статтю з приводу нежитлових приміщень у флігелі будинку на вул. Михайлівській. А сам С. Сущенко взагалі поки що не відреагував на наш запит і пропозицію висловити свою точку зору.

Значно пізніше від Шевченківської райдержадміністрації відповів перший заступник голови Г. Палахчук. Щоб не стомлювати читача правовою казуїстикою, я наведу тільки висновок: «Вважаємо, що дії, які були виконані, стосовно зазначених нежитлових приміщень, відповідають вимогам чинного законодавства України». Нічого іншого очікувати, ймовірно, і не слід було б. Однак запит ми робили також і для того, щоб отримати від адміністрації документи, на підставі яких можна було б зробити відповідні висновки. Саме їх нам і не дали, чим порушили вже наші права журналістів на одержання інформації. А от що стосується «відповідності вимогам чинного законодавства», то поки готувався цей матеріал, Шевченківська райрада вже за протестом Генеральної прокуратури України була змушена скасувати рішення про надання підвального приміщення О. Сущенко в оренду. Генпрокуратура встановила, що «пунктом 1.8 розпорядження заступника голови Шевченківського районної у місті Києві ради Федоренка О. В. від 07.12.2006 № 168 фізичній особі Сущенко О. В., без проведення конкурсу, надано в орендне користування підвальне приміщення площею 76,0 кв. м у будинку 18-а по вул. Михайлівській під господарські потреби. Розпорядженням голови зазначеної ради від 02.02.2007 №22 (підпункт 1.5 пункту 1) площа орендованого Сущенко О. В. приміщення збільшена до 91,3 кв. метра».

Який конкурс, коли йдеться про дружину чабе районного масштабу міста Києва?

Чомусь клерки із Шевченківської райради і держадміністрації «забули» (може, глава Печерської райдержадміністрації вплинув на розвиток склерозу в чиновників?) і про рішення Конституційного Суду України від 2 березня 2004 року, яким визнано, що допоміжні приміщення (підвали, сараї, горища, колясочні тощо) передаються безплатно в спільну власність громадян одночасно з приватизацією ними квартир (кімнат у квартирах) багатоквартирних будинків. При цьому підтвердження права власності на додаткові приміщення не потребує здійснення додаткових дій, зокрема, створення об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, вступу до нього.

Схоже, що корпоративні інтереси (в тому числі й вузькопартійні) в нашій державі починають переважати над законами України. Тепер уже правовий нігілізм досяг і районного рівня. Чи не час зупинитися, панове! Адже так скоро й до «закону джунглів» дійде.

Леся ПЕТРОВА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Дієвий контроль за участю телерадіоорганізацій у виборчій кампанії буде забезпечено

Останнім часом у зв'язку з підготовкою до позачергових виборів народних депутатів України окремими політичними дедалі частіше висловлюються пропозиції з припинення на час виборчої кампанії перевірок засобів масової інформації державними органами. Хоч як дивно, цього вимагають і від Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення — позавідомчого регуляторного органу, на який покладено виконання низки контрольних функцій задля забезпечення чесних і прозорих виборів.

Під час прес-конференції в агенції УНІАН 11 травня 2007 р. заступник Голови Верховної Ради України М. Томенко наголосив на необхідності надання виборцям під час агітаційної кампанії всебічної й об'єктивної інформації. Забезпечити цю вимогу можуть лише органи, які для цього створені і мають відповідні можливості та чітко окреслені повноваження. Тому відмежування від цих функцій Національної ради потягло б за собою ущемлення прав громадян, спровокувало б хаос та масові порушення у веденні виборчої агітації.

Згідно з чинним виборчим законодавством Національна рада є активним суб'єктом виборчого процесу: виконує перевірки за зверненнями ЦВК та інших учасників виборчого процесу, моніторить телерадіоорганізації на предмет дотримання вимог з розміщення політичної реклами

(виконує пов'язані з цим функції, які інші державні установи в потрібному обсязі виконати не можуть), перешкоджає втручанням зарубіжних мовників у виборчий процес нашої країни, більше того — готує та оприлюднює спеціальний «Звіт про дотримання телерадіоорганізаціями визначеного законодавством порядку мовлення під час проведення виборчої кампанії» (див., наприклад, спецвипуск «Вісника Національної ради», №9 за квітень 2006 р.).

Питання про доцільність проведення перевірок засобів масової інформації під час виборів нещодавно розглядалося на засіданні Національної комісії з утвердження свободи слова та розвитку інформаційної галузі, і, виступаючи за встановлення на цей час мораторію на перевірки фактично для всіх контролюючо-ревізійних установ, ніхто з членів цієї Комісії не поставив під сумнів право і обов'язок проводи-

ти такі перевірки Національною радою. Позитивно оцінено також торішній досвід створення Національною радою та Центрів виборчого контролю (за сприяння ОБСЄ) поважної експертної ради з числа найавторитетніших в Україні фахівців, діяльність якої дала можливість уникнути багатьох конфліктів довкола цілої низки виборчих теле- і радіороликів, захистити права суб'єктів виборчого процесу, ЗМІ та окремих журналістів.

Звертаю увагу журналістів і громадськості на те, що проведення перевірок прямо передбачено нормами законів України «Про телебачення і радіомовлення» та «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення», оскільки вони є неодмінною умовою та інструментарієм здійснення контролюючо-регуляторних функцій спеціальним органом, створеним для виконання саме цих повноважень. Очевидно ж, що не виконувати чинну (не-скасовану, непризупинену) норму законодавства Національна рада не має права.

Крім того, в діяльності телерадіокомпаній бувають важливі обставини, які потребують проведення перевірок незалежно від політичної кон'юнктури. Йдеться навіть не про обов'язок Національної ради реагувати на звернення і запити органів державної влади, народних депутатів України, правоохоронних і податкових органів, органів прокуратури, зв'язку, частотного нагляду, Міноборони, СБУ тощо

— часто в невідкладному порядку, що також обумовлено чинним законодавством. Обов'язок Національної ради — вилучати з користування радіочастоти та телеканали, які не було освоєно протягом року з дня видачі ліцензії; у чітко визначені строки переоформляти ліцензії, термін дії яких минув (у випадках, якщо телерадіокомпанії дотримуються норм законодавства та ліцензійних вимог). Це лише кілька випадків, коли перевірки телерадіоорганізацій — неодмінні й регламентовані в часі.

Тому щодо контрольних повноважень Національної ради на час офіційно оголошених виборчих кампаній є сенс говорити лише про припинення планових (не викликаних законодавчо передбаченими обставинами) перевірок. Вивільнений час та організаційні можливості ми використаємо, як уже практикувалося в попередні роки, для перевірки провайдерів програмної послуги (операторів кабельного телебачення), які самостійно не виготовляють теле- і радіопрограми та передачі чи агітаційну продукцію (політичну рекламу). Але головні зусилля Національна рада спрямує на забезпечення чесної, коректної, прозорої політичної конкуренції в ефірі, створення рівноправних умов та можливостей для ведення агітаційної кампанії всіма політичними силами.

Віталій ШЕВЧЕНКО,
голова Національної ради
України з питань
телебачення
і радіомовлення.

Інвесторів приваблять лише правильні «правила гри» на будівельному ринку

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Судити про економічний розвиток держави можна з багатьох показників. Одним з найяскравіших є розвиток будівництва в країні. Адже якщо будуються нове житло, лікарні, школи, дитячі садки, нові підприємства, — це означає, що суспільство живе. Однак сьогодні виникає дуже багато конфліктних ситуацій через те, що плани будівельників не завжди збігаються з потребами та бажаннями місцевої влади, громад, мешканців житлових мікрорайонів у новому житлі чи реконструкції старого. Над впорядкуванням законодавчого поля нині, попри нестабільність політичної ситуації у країні, працює Комітет Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства.

Перший заступник голови комітету Василь Берташ вважає, що нині важливо не лише наростити темпи будівництва в країні, не лише прописати норми і правила забудови. Набагато важливішим є обговорення таких законів з представниками громадськості, фахівцями, оскільки ефективність будь-якого закону полягає в його реалізації. Якщо не врегулювати всі болючі питання на стадії підготовки законопроекту, вислухавши і врахувавши і думки фахівців, і думку громадськості, реалізація будь-якого закону стає проблематичною.

На засіданнях комітету розглядаються і обговорюються надзвичайно важливі законопроекти. Зокрема, проект закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння будівництву». Цей законопроект спрямований на вдосконалення містобудівного та земельного законодавства з метою створення сприятливих умов для інвестицій у будівництво, поліпшення дозвільних процедур і запровадження конкурентних засад під час набуття прав на земельну ділянку для здійснення її забудови, забезпечення прозорості цих процедур, залучення громадськості до участі у прийнятті рішень у сфері містобудування. Якщо запропоновані зміни будуть внесені до законів, можливо досягти істотного вдосконалення дозвільної системи в будівництві, усунути суперечливі питання, зменшити інвестиційні ризики, уникнути надмірного адміністративного втручання у процес надання дозволів у галузі будівництва. Адже документом передбачено підвищення рівня гарантій для інвестицій у будівництво за рахунок прийняття принципових рішень на початкових етапах планування територій та одночасне

забезпечення захисту законних прав населення під час забудови територій, що нині становить чи не найбільшу потенційну загрозу для забудовників, залучення громадськості до прийняття рішень стосовно зміни звичного для них міського середовища.

Удосконалення дозвільних процедур під час вибору земельних ділянок, запровадження конкурсів на продаж земельних ділянок для будівництва, отримання забудовником дозвільних документів дадуть змогу зменшити можливості для зловживань з боку посадових осіб місцевих органів влади. Законопроект містить пропозиції щодо внесення змін до законів України «Про основи містобудування», «Про планування і забудову територій», Земельного кодексу України та інших. Зокрема, дуже цікавим є розділ, який регламентує принципи громадського обговорення питань планування і забудови територій, в тому числі надання земельних ділянок для будівництва.

Досить чітко прописані та регламентовані процедури проведення земельних торгів, робота «єдиного вікна», спрощується процедура будівництва на землях з цільовим призначенням. Але вноرمувати, припустимо, процедуру початку будівництва — це одна справа, а інша — вчасно та ефективно контролювати діяльність забудовників з метою захисту прав кінцевого споживача їхньої продукції. А це не лише мешканці будинків, а й громада міста загалом. На це спрямований законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо здійснення державного архітектурно-будівельного контролю та сприяння інвестиційній діяльності у будівництві», прийнятий у першому

читанні 22 лютого нинішнього року, який містить зміни до законодавчих актів України, що тепер регламентують питання здійснення контролю за додержанням забудовниками та проектантами місцевих правил забудови населених пунктів, а також захисту державою прав споживачів будівельної продукції.

Так, на засіданні комітету депутати обговорювали останню редакцію законопроекту з урахуванням зауважень і пропозицій, підготовлену до другого читання. Найістотнішими були зауваження Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, зокрема народних депутатів В. Горбала й Т. Довгого (членів цього само комітету), які висловили сумнів щодо доцільності запровадження норми утримання інспекцій держархбудконтролю за рахунок коштів замовників (забудовників) шляхом зарахування їх на спеціальний рахунок державного бюджету.

На думку заступника голови комітету В. Берташа, йдеться про 0,1—0,3 відсотка від вартості будівельно-монтажних робіт, що не може помітно вплинути на вартість будівництва, оскільки під час впровадження норм цього закону втричі зменшуються терміни видачі дозвільних документів. «Якщо раніше проходження експертизи потребувало три і більше місяців, то, скоротивши цей термін втричі і запровадивши «єдине» вікно для забудовників, ми зможемо зменшити вартість будівництва на 1,5 відсотка», — зазначив він. Така схема фінансування органів державного архітектурно-будівельного контролю дасть можливість утримувати необхідну кількість інспекторів відповідно до обсягів будівництва у цьому регіоні і забезпечити проведення повноцінного і постійного контролю за будівництвом.

Також, на думку членів комітету, запровадження єдиної вертикалі дасть змогу унеможливити порушення з боку інспекторів, які раніше були підконтрольні місцевим органам влади і не завжди могли відстоювати свою позицію.

(Друкується за рахунок квоти Комітету з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства).

«Індар» дарує здоров’я співвітчизникам

■ ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Голову правління-директора заводу з виробництва інсулінів ЗАТ «Індар», доктора біологічних наук, професора Олексія Лазарева знають в Україні, як одного з авторів вітчизняного інсулінового проекту. Сьогодні відомий організатор високотехнологічного виробництва і вчений наполягає на необхідності ще раз повернутися до найактуальніших проблем боротьби з цукровим діабетом, а відтак і до питання про вилучення унікального заводу з переліку підприємств, що підлягають приватизації.

Ситуація ускладнюється тим, повідомили на заводі, що після оприлюднення інформації про те, як він потрапив до переліку..., окремі чиновники на дуже високому рівні, вочевидь ігноруючи професіоналів, вдалися до екстрених кроків, щоб якнайшвидше продати державний пакет акцій підприємства у «тіньовому» режимі.

— Ендокринологічна спільнота, учасники українського інсулінового проекту, у тому числі й колектив заводу ЗАТ «Індар», розцінили їх, як початок неоголошеної війни інсуліновому суверенітету держави, яка, на жаль, вже пережила один «інсуліновий голодомор», — наголосив **Олексій Павлович**. — Усі ми надзвичайно стурбовані таким перебігом подій. Для нейтралізації цієї колосальної загрози створено комітет національного порятунку інсулінового заводу ЗАТ «Індар». Саме суспільство має зрівнати підступні плани купки вочевидь зацікавлених чиновників, і в жодному разі не допустити виведення з-під української юрисдикції стратегічно важливого для нашої спільноти підприємства. Комітет, зокрема, звернувся з відозвою до Президента країни, Прем’єр-міністра, членів уряду, Міністерства охорони здоров’я, провідних фахівців держави, впливових політиків, відомих громадських діячів...

Ми звернемося також до міжнародних профільних інституцій... Ми хочемо, щоб усі в Україні зрозуміли: якщо Всесвітня організація здоров’я б’є на сполох перед лицем справжньої епідемії цукрового діабету у світі і наполягає на тому, щоб кожна держава, в якій налічується 50 мільйонів громадян, мала своє інсулінове виробництво, то це винятково серйозно.

Отже, в жодному разі не можна допустити, щоб хтось гендлював та пускав інсуліновий суверенітет України «по руках». Ми глибоко переконані, що в даному разі йдеться про «заглушування» повного виробничого циклу та переведення заводу на «наклейкове виробництво». Згодом, кілька разів перепродавши, «Індар» тихенько знищать, а всю державу переведуть на дорогівартісні імпортні інсуліни. Це за умови, що країна має захищати своїх хворих на цукровий діабет власними можливостями і власним виробництвом!

Зрештою, всі ми повинні чітко розуміти: кілька вочевидь зацікавлених достойників, які поспішають набити кишені, — це одне, а Українська держава — це зовсім інше.

...Бо коли ці високодостойні панове моделювали «інсуліновий голодомор», а фактично генцид, Україна, одна з небагатьох у світі, започатковувала національний інсуліновий проект та вводила механізм забезпечення інсулінозалежних громадян необхідними препаратами за рахунок бюджету.

...Бо коли ці «бізнесмени від медицини» з усієї сили «топили» проект, зокрема й через безглузді «акції протесту», Україна стала однією з чотирьох країн світу, яка відлагодила винятково складний процес виготовлення інсулінів у замкнутому циклі (навіть Росія не досягла подібного!).

...Бо коли конкретні «доброзичливіці» з найвищих кабінетів

буквально «закльовували» завод безглуздими перевітками, Українська держава в особі патріотично налаштованих очільників, вчених, інженерів, технологів, лікарів-практиків не тільки забезпечила виробництво повного спектру інсулінів на ЗАТ «Індар», який дозволяє здійснювати будь-яку схему лікування, а й провела безпрецедентний за масштабами моніторинг ефективності вітчизняних препаратів та одержала відмінний результат!

...Бо коли ці панове, виконуючи директиви іноземних компаній, не допускали нові препарати держпідприємства навіть до тендерів, Українська держава продовжувала збивати ціни на іноземні інсуліни, роблячи вітчизняний ринок життя і здоров’я прозорим, контрольованим та прогнозованим, економлячи для держбюджету величезні кошти (сьогодні це вже більш як 120 млн. гривень!).

...Бо коли конкретні чиновники криком кричали про «неякісні» інсуліни та «переводили» хворих на дорогівартісні іноземні препарати, Українська держава сміливо виходила на світовий ринок інсулінових послуг, тобто ринок високих технологій!

...І от сьогодні ці «братове», які впродовж останніх 10 років чинили шалені перепони українському інсуліновому суверенітету, в «тіньовому» режимі, вводять наш завод до переліку підприємств, які підлягають приватизації... Чому?

Втім, даремно старалися: ніхто не допустить «тіньових» оборудок стосовно стратегічно важливого підприємства! Але хоч би до яких дій наші опоненти вдавалися, всі українські хворі на цукровий діабет будуть гарантовано забезпечені препаратами інсулінів! Ми виконаємо винятково важливе соціальне замовлення, а відтак і свої зобов’язання перед Українським народом та керівництвом держави.

...А ось що думають з приводу цієї винятково важливої проблеми в Україні...

«ДЕРИБАНУ» НЕ ДОПУСТИМО

Микола Троцько, член-кореспондент НАН і АМН, професор, президент Асоціації ендокринологів України, директор Інституту ендокринології та обміну речовин ім. академіка В. П. Комісаренка, головний ендокринолог МОЗУ:

— Те, що ЗАТ «Індар», як ключова ланка державної програми «Цукровий діабет», а відтак основа для українського інсулінового суверенітету і, відповідно, державних гарантій на життя та здоров’я двох мільйонів(!!) наших співвітчизників, хворих на тяжку недугу, потрапив до переліку підприємств, що підлягають приватизації, — це лише прикре непорозуміння, яке ближчим часом буде зліквідоване. На мою думку, це саме та ситуація, коли Українська держава з максимально можливою суспільною рішучістю і категоричністю має ставити питання про глибоке та всебічне розслідування, як, у який спосіб та з чиєї ласки, і фактично за спиною нашої спільноти, цей унікальний завод потрапив до переліку... Саме Українська держава має, зокрема, з’ясувати...

*** Чому не відбулося ґрунтовного розгляду питання про приватизацію ЗАТ «Індар», як одного з ключових підприємств держави у**

галузі охорони здоров’я нації на засіданнях профільного комітету парламенту та РНБО?

*** Чому не відбулося серйозної аналітичної проробки проблеми з боку центральної інституції держави в галузі охорони здоров’я — МОЗУ?**

*** Чому так ретельно «обійшли» цілу низку центральних спеціалізованих наукових та науково-прикладних інституцій, у т. ч. Інститут ендокринології, який ось уже сім років поспіль задіяний у тотальному моніторингу інсулінової проблеми у державі?**

*** Чому «забули» про Академію медичних наук України? Про Інститут стратегічних досліджень, який напряму дотичний до вироблення стратегії розвитку Української держави у ключових сферах?**

*** Чому відверто знехтували думкою широкого медичного загалу і, зокрема, авторів українського інсулінового проекту, які вичерпно володіють інсуліновою проблематикою у межах цілих континентів?**

*** Чому наплювали на трудовий колектив ЗАТ «Індар», який вивів на світовий рівень цей завод, допоміг Україні ще раз заявити про себе, як державу високих технологій?**

Конкретні чиновники, свідомо оминувши глибоку та всебічну фахову, суспільно значущу експертизу, напряму зневажили, знехтували життям та здоров’ям двох мільйонів українців!

Оці безкінечні «чому» однозначно свідчать: **не Українська держава хоче приватизувати ЗАТ «Індар»!** Це лише обмежена купка зацікавлених чиновників за спиною в Українського народу хоче «сотворити» той переступ.

На жаль, і це ще не все. Бо ВОНИ продовжують діяти!

Як відомо, право займатися приватизацією держава делегувала винятково Фонду держмайна України. Показово, що відповідного наказу про приватизацію державного пакета акцій ЗАТ «Індар» (70,8%) ця інституція не видавала. Як кажуть, і слава Богу.

Не менш прикметно і те, що цього підприємства немає також і у затвердженому урядом плані приватизації... Знову ж таки — тим краще! Це означає, що Українська держава за приватизацію ЗАТ «Індар» таки не брала-ся! І це головне.

Тоді хто, даруйте, і для чого ініціював оцінку вартості державного пакету акцій «Індару» (яка сьогодні і відбувається)? Чому знову маємо дії з кричущими порушеннями ключових державних регламентів та процедур — тобто за спиною ФДМУ, уряду, і, зрештою, Українського народу? Чи не тому, що йдеться про демонтаж, відверту руйнацію інсулінової безпеки цілої держави?

Чи не тому, що «хтось» так поспішає вивести з-під уряду та парламенту унікальне підприємство, бо Україна в особі «Індару» розпочинає широкомасштабні експортні поставки інсуліну майже до 17 країн світу?

Я переконаний: після того, як Українська держава «проекспертує» цю дуже дивну з погляду права «приватизацію» в повний профіль, віднайдеться ще більше підстав запитати компетентної думки у тих інституцій, які так ретельно «оминали» «прихвизатори»... Щоб знову повернутися до цієї проблеми в сесійній залі парламенту та обговорити її — гласно, відкрито, перед лицем усієї української спільноти. А потім вилучити підприємство з переліку... — і закрити на віки вічні тему будь-яких посягань на інсуліновий суверенітет нашої держави. Сانونі гендлярі мають зятямити: Україна ніколи не буде торгувати життям та здоров’ям мільйонів своїх співвітчизників! Не її «профіль»...

ХТО ХОЧЕ «ВБИТИ» «ІНДАР»?

Валерій Кухар, академік НАНУ, директор Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії НАНУ. Лауреат Державної премії в галузі науки і техніки. Автор більш як 600 наукових праць, 7 монографій, майже 80 винаходів та патентів. Один з трьох українців — лауреат премії Всесвітньої організації вчених:

— Є принаймні кілька цілком реальних геополітичних викликів та загроз континентального рівня, які, на мою думку, категорично унеможливають приватизацію українського інсулінового заводу «Індар».

Перше. Це справді унікальне підприємство вітчизняної фармацевтики виробляє повний спектр інсулінів, вкрай важливих для щоденного забезпечення життя та здоров’я величезного загалу наших співвітчизників, хворих на цукровий діабет. Тому будь-які намагання деяких чільників приватизувати інсуліновий суверенітет цілої європейської держави — це одне. А майже два мільйони хворих на цукровий діабет в Україні (а саме таку критичну цифру називають фахівці) — це зовсім інше. Про яку «приватизацію», у т. ч. і на користь конкретної іноземної компанії, можна вести мову на тлі такої справді кричущої, катастрофічної статистики?

Як можна, виходячи з українського інтересу, будучи при здоровому глузді і добрій пам’яті, перед лицем такої глобальної небезпеки цинічно примушувати державу втрачати контроль над виробництвом винятково важливих ліків, без яких людина не може прожити і дня? Як можна добровільно віддавати пульт управління цілим сектором національної безпеки та оборони, у т. ч. і до штаб-квартири однієї з іноземних компаній? Та ще й твердити, що це велике благо для Українського народу!?

Друге. Деякі достойники готові за спиною держави віддати життєво необхідне для Українського народу виробництво ліків «якомусь» іноземному власнику в мирний час. А що наш народ робитиме, коли, не дай Боже, настане лихоліття, коли нам «обрубають» інсулінові потоки? Де, в якій країні ці панове вже будуть, коли розпочнеться черговий інсуліновий голодомор, підготовлений ними?

Третє. А що робитимемо, коли на тлі жорстокої боротьби за світові ринки інсулінових послуг той, «хто більше дав», перепродасть унікальне підприємство нашим конкурентам? Якщо «приватизатори» «забули», то нагадаю, як «виводили» з-під своїх урядів та парламентів і продавали власні інсулінові заводи Болгарія, Бразилія та ціла низка інших країн. Сьогодні цих підприємств уже давно немає! Взагалі. А у підсумку країни, що зважилися на цей нерозважливий крок, усе платять і платять тим, хто, власне, й організував їм цей інсуліновий «блцкриг». То навіщо ж вони, даруйте за непарламентське слово, «пхають» українство у цю яму? Вони хочуть, щоб наша Батьківщина була наступною жертвою у цьому сумному ряду? Щоб ми на віки вічні залишалися інсуліновими наркоманами? Хіба не зрозуміло, що йдеться про світову геополітику, де головним гравцем, однозначно і незаперечно, має виступати сама Українська держава?

Четверте. А навіщо, власне, продавати ЗАТ «Індар», якщо він сьогодні знаходиться в найкращій формі та стрімко розвивається? Кому не зрозуміло, що завод може реально, а головне

постійно, заробляти для українського бюджету десятки мільйонів доларів уже в найближчому майбутньому? Невже вони нам зайві? Зрештою, навіщо позбуватися підприємства, яке є ключовою ланкою національної інсулінової безпеки?!

«Хтось» «чомусь» неодмінно хоче «вивести» з-під юрисдикції українського уряду і парламенту добре розкручене виробництво світового рівня. Але чому? Воно погано працює? Ні! Працює чудово. Тут поганий менеджмент, який не забезпечує відповідного рівня? Ні! Маємо справді прекрасний менеджмент, який зумів підняти з нуля підприємство такого рівня! Потрібно вкладати величезні кошти, щоб підняти його на ноги? Ні! Уже все зроблено, до того ж на найвищому рівні. Немає уваги з боку держави? Є! «Індар» знаходиться під чітким патронатом Української держави та перших її керівників... Тоді, даруйте, для чого — «приватизація»? І для кого — конкретно? Чи — «під кого»?

І насамкінець. А що буде робити Українська держава, якщо новий власник захоче замість інсуліну виробляти, скажімо, віагру, що буде значно вигідніше? Чи якщо відразу збільшить ціну на інсулін удвічі-втричі? (Мотивація «залізна» — усе залежить від ціни на нафту і газ!). І хто тоді платитиме за життєво важливі ліки, необхідні конкретній людині щодня? Оті конкретні чиновники? Та ні! Самі хворі та наш із вами державний бюджет! Отже, приватизація — це ще і спровокований цінний «вибух» на інсуліни, не керовані державою процеси на ринку життя і здоров’я! Тому вивести підприємство з переліку... — це означає:

*** Зміцнити систему інсулінової безпеки держави, залишити їй чітку перспективу.**

*** Унеможливити «убивство» унікального заводу і супертехнологій на замовлення конкурентів (виробничий процес контролюється за 700 параметрами!).**

*** Унеможливити переведення держзамовлення на масовану закупівлю дорогівартісних іноземних інсулінів.**

*** Унеможливити нейтралізацію надійного державного інструмента, який дозволяє стримувати ціни і забезпечувати бодай у мінімальній кількості препарати, необхідні мільйонам...**

*** Гарантувати успішний вихід нашої держави на світовий ринок інсулінових послуг...**

Компетентна думка
Із виступу президента Національної академії наук України Бориса Патона під час відвідання ЗАТ «Індар»:

— Вражений високотехнологічністю вашого виробництва. Його потрібно показувати не тільки тим, хто займається фармацевтичною справою, а й усім іншим, хто взагалі хоче мати сучасне виробництво, оскільки тут, практично вперше у нашій державі, запроваджено стандарти «Джі-Ем-Пі» — стандарти найкращого виробництва. Це чудова ілюстрація українських біотехнологічних можливостей. Але головним у цій справі є те, що держава завжди підтримувала ЗАТ «Індар». Вважаю, не потрібно знімати цю підтримку з порядку денного і зараз. Не слід забувати, що ЗАТ «Індар» — це ключова позиція для життя та здоров’я величезної кількості наших співвітчизників...

Валерій ГОЛОВАТИЙ.
Р. S. Коли матеріал було підготовлено до друку, надійшло повідомлення зі швейцарського Інституту стандартів якості «SIQS». Закрите акціонерне товариство «Індар» отримало міжнародний сертифікат, який посвідчує відповідність якості продукції підприємства світовим стандартам.

РІЧНА ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ АБ "ЕКСПРЕС-БАНК" за 2006 рік

Ліцензія НБУ №89 від 3.12.2001 року та дозвіл №89-4 від 16.03.2005 року

Звіт про власний капітал станом на 31.12.06 (на кінець дня)

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Гривня	Статутний капітал зареєстрований	Капітал, дивиденди	Викупл. власні акції	Еміс. різниця	Резерв та ін. фон-ди банку	Резерв пере-оцінки	Перепод. прибуток (непокр. збиток)	Капітал, ре-зерви та інш фонди усього	Попередній 2005 рік
1	Залишок на 01.01.2006 року		49 613	0	(463)	0	32 294	8	99 023	180 475	163 450
2	Скоригований залишок на початок року		49 613	0	(463)	0	32 294	209	98 822	180 475	163 450
2.1	Зміна облікової політики	1.3	0	0	0	0	0	201	(201)	0	0
2.2	Виправлення помилок	1.3	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3	Переоцінка необоротних активів		0	0	0	0	0	0	0	0	0
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів в разі їх вибуття		0	0	0	0	0	0	0	0	0
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів		0	0	0	0	0	0	0	0	0
6	Переоцінка інвестицій в асоц. й дочірні компанії		0	0	0	0	0	0	0	0	0
7	Сумма результатів переоцінки інвестицій в асоц. й дочірні компанії в разі їх реалізації		0	0	0	0	0	0	0	0	0
8	Переоцінка цінних паперів у портфелі банку на продаж		0	0	0	0	0	(201)	0	(201)	201
9	Чистий прибуток звітного року		0	0	0	0	0	0	33 265	33 265	16 948
10	Розподіл прибутку до загальних резервів		0	0	0	0	0	0	0	0	0
11	Розподіл прибутку до резервних фондів		0	0	0	0	0	0	0	0	0
12	Розподіл прибутку до інших фондів банку		0	0	0	0	0	0	0	0	0
13	Дивіденди, що сплачені, у звітному році		0	0	0	0	0	0	0	0	(123)
14	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році		0	0	0	0	0	0	0	0	0
15	Сплата до раніше зареєстрованого статут. капіталу		0	0	0	0	0	0	0	0	0
16	Внески за акціями нового випуску		26 000	0	0	0	0	0	0	26 000	0
17	Викуплені власні акції		0	0	(365)	0	0	0	0	(365)	(1)
18	Продаж раніше викуплених власних акцій		0	0	0	0	0	0	0	0	0
19	Анульовані раніше викуплені акції		0	0	0	0	0	0	0	0	0
20	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня 2006 року		75 613	0	(828)	0	32 294	8	132 087	239 174	180 475

Звіт про фінансові результати станом на 31.12.06 (на кінець дня)

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Гривня	2006 рік	2005 рік
1	Чистий процентний дохід		77 556	60 922
1.1	Процентний дохід	19	154 612	149 910
1.2	Процентні витрати	20	(77 056)	(88 988)
2	Чистий комісійний дохід		114 486	95 609
2.1	Комісійний дохід		119 801	99 848
2.2	Комісійні витрати		(5 315)	(4 239)
3	Торговельний дохід	21	15 671	12 831
4	Дохід у вигляді дивідендів	22	0	0
5	Дохід від участі в капіталі		0	0
6	Інший дохід		487	(151)
7	Усього доходів		208 200	169 211
8	Загальні адміністративні витрати	23	(59 098)	(51 922)
9	Витрати на персонал	24	(84 650)	(65 102)
10	Витрати від участі в капіталі		0	0
11	Інші витрати		(13 546)	(9 107)
12	Прибуток від операцій		50 906	43 080
13	Чисті витрати на формування резервів	25	(2 345)	(14 607)
14	Дохід/збиток від довгострокових активів, призначених для продажу		0	0
15	Прибуток до оподаткування		48 561	28 473
16	Витрати на податок на прибуток	26	(15 296)	(11 525)
17	Прибуток після оподаткування		33 265	16 948
18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	27	0	0
19	Чистий прибуток/збиток банку		33 265	16 948
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	28	57,37	35,73
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	28	57,37	35,73

Баланс станом на 31.12.06 (на кінець дня)

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Гривня	2006 рік	2005 рік
АКТИВИ				
1	Кошти в НБУ та готівкові кошти банку		252 419	241 174
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	2	0	0
3	Кошти в інших банках	3	45 863	225 419
4	Цінні папери в торговельному портфелі банку	4	33 927	0
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	5	0	16 948
6	Кредити та заборгованість клієнтів	6	840 146	878 174
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	7	0	0
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	8	637	637
9	Основні засоби та нематеріальні активи	9	82 698	78 174
10	Накопичені доходи до отримання	10	5 839	8 174
11	Відстрочений податковий актив	11	324	2
12	Інші активи	12	7 334	4 174
13	Довгострокові активи, призначені для продажу	13	0	0
14	Усього активів		1 269 187	1 455 174
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ				
15	Кошти банків		43 000	75 174
15.1	У тому числі кредити, які отримані від НБУ		14 850	0
16	Кошти клієнтів	13	936 152	1 165 174
17	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком		0	0
18	Боргові цінні папери, емітовані банком	14	35 896	4 174
19	Накопичені витрати до сплати	15	4 638	0
20	Відстрочені податкові зобов'язання		231	0
21	Інші зобов'язання	16	10 096	28 174
22	Усього зобов'язань		1 030 013	1 274 174
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ				
23	Статутний капітал	17	75 613	49 613
24	Капіталізовані дивіденди		0	0
25	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)		(828)	(463)
26	Емісійні різниці		0	0
27	Резерви та інші фонди банку		32 294	32 294
28	Резерв переоцінки, у тому числі:		8	8
28.1	Резерв переоцінки необор. активів		8	8
28.2	Резерв переоцінки цінних паперів		0	0
29	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років		98 822	81 174
30	Прибуток/збиток звіт. року, що очікує затверд.		33 265	16 948
31	Усього власного капіталу		239 174	180 475
32	Усього пасивів		1 269 187	1 455 174

Примітка 30. Потенційні зобов'язання банку на кінець 2006 року

Ряд.	Найменування статті	2006 рік	2005 рік
1	Гарантії надані	7 447	2 403
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	70 979	53 745
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	0	0
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	0	0
3	Акредитиви	0	0
4	Авали	0	3 183

Надана застава на кінець 2006 року

Активи, надані під заставу		Сума
1	Розміщений міжбанківський депозит, право вимоги повернення якого передано в заставу банку-контрагенту в забезпечення за угодою членства в міжнародній платіжній системі Visa International	126
2	Виданий кредит юридичній особі, право вимоги повернення якого передано у заставу банку-контрагенту в забезпечення за угодою міжбанківського кредитування	13 000
3	Виданий міжбанківський кредит, право вимоги повернення якого передано у заставу банку-контрагенту за угодою міжбанківського кредитування	15 150
4	Розміщений депозит в НБУ, право вимоги повернення якого передано в заставу НБУ за угодою про отримання від НБУ кредиту	15 000
Усього		43 276

Постановою Господарського суду Київської області від 12.04.2007 року по справі № 163/146-06 Дочірнє підприємство житлово-комунальної контори Відкритого акціонерного товариства «Броварисільбуд» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру (Київська область, м. Бровари, вул. Грушевського, 1, ЄДРПОУ 01355633).

Ліквідатором банку призначено арбітражного керуючого Шкабрія Михайла Петровича (ліцензія АБ № 216820 від 26.01.2005 р., 03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, 57/3, оф. 221, тел. (8044) 239-23-90).

До уваги акціонерів АКБ "Укрсоцбанк"!
Правління АКБ "Укрсоцбанк" повідомляє про скликання Загальних зборів акціонерів АКБ "Укрсоцбанк", які відбудуться 04 липня 2007 року об 11 годині за адресою: 14027, м. Чернігів, вул. Шевченка, буд. 99-а, готель "Придеснянський", конференц-зал
Порядок денний:
1. Про затвердження результатів відкритого (публічного) розміщення акцій АКБ "Укрсоцбанк".
2. Про внесення змін до Статуту АКБ "Укрсоцбанк", пов'язаних із збільшенням розміру статутного капіталу Банку, шляхом викладення Статуту АКБ "Укрсоцбанк" в новій редакції.
3. Про внесення змін та доповнень до Положення про Спостережну Раду АКБ "Укрсоцбанк" відповідно до рекомендацій Головного управління НБУ по м. Києву і Київській області від 20.03.2007 № 09-116/6874.
Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів Банку буде здійснюватись 04 липня 2007 року з 09.30 до 10.40 за місцем проведення зборів.
Для реєстрації учасникам Загальних зборів акціонерів Банку необхідна мати паспорт, а також документи, які підтверджують повноваження керівника юридичної особи - акціонера Банку (витяг із статуту та документи, що підтверджують легітимність обрання (призначення) на посаду керівника, завірені печаткою юридичної особи). Уповноваженим особам акціонерів - паспорт та засвідчення згідно з чинним законодавством України довіреність на право представляти на Загальних зборах акціонерів Банку інтереси акціонера, який надав такі права уповноваженій особі. Власники привілейованих акцій не мають права голосу при вирішенні питань порядку денного Загальних зборів акціонерів Банку.
Довідки за телефонами: в м. Києві (044) 205-45-46, 205-45-48, факс (044) 529-13-07, 205-45-47.
Правління АКБ "Укрсоцбанк."

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «БЮСЕНТ-ТЕХ» (03151, м. Київ, проспект Повітрофлотський, 54; код ЄДРПОУ 34454213), постановва № 23/163-6 від 11.05.2007 р.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бенедюка Сергія Степановича (03110, м. Київ, а/с 157; ліцензія серії АВ № 081128 від 17.07.2006 р.).
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду міста Києва.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 10.05.2007 р. порушив справу № Б-39/49-07 про банкрутство сільсько-господарського товариства з обмеженою відповідальністю «Токарівське» (ЄДРПОУ 31369047, 62743 Харківська обл., Дворічанський р-н, с. Токарівка, вул. Миру, 21, п/р 2600400041 у ХОД «Райффайзен-банк-Аваль», МФО 350589).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Цимберова Дмитра Ілліча (ліц. АА № 779208 від 06.08.2004 р., м. Харків, вул. Бакуліна, 9/13, кв. 52).
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Аудиторський висновок про достовірність фінансової звітності АБ „Експрес-Банк” на 31 грудня 2006 року			
ВИСНОВОК незалежних аудиторів щодо фінансових звітів АБ „Експрес-Банк” за 2006 рік			
Ми провели аудит річної фінансової звітності АБ „Експрес-Банк” (що додається), яка включає баланс станом на 31 грудня 2006 року, звіт про фінансові результати, звіт про власний капітал та звіт про рух грошових коштів за рік, що закінчився зазначеною датою, а також інформацію про суттєві аспекти облікової політики та інші примітки до річної фінансової звітності.			
Відповідальність керівництва за фінансову звітність Керівництво несе відповідальність за підготовку та достовірне представлення зазначеної річної фінансової звітності у відповідності з нормативними вимогами щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в банківських установах України та Положень (стандартів) бухгалтерського обліку в Україні.			
Відповідальність аудиторів Наша відповідальність полягає в тому, щоб висловити думку щодо достовірності зазначеної фінансової звітності на основі проведеного аудиту. Ми провели аудит у відповідності з Міжнародними стандартами аудиту. Ці стандарти вимагають, щоб ми дотримувалися етичних норм, спланували та провели аудит з метою отримання обґрунтованої впевненості щодо відсутності суттєвого викривлення фінансової звітності.			
Аудит, включає виконання процедур, які направлені на отримання аудиторських доказів стосовно сум та інформації, яка розкрита у фінансовій звітності. Вибір процедур базується на судженнях аудитора, включаючи оцінку ризику суттєвого викривлення фінансової звітності внаслідок шахрайства або помилок. При оцінці цього ризику аудитор розглядає систему внутрішнього контролю стосовно підготовки та достовірності			
Звіт про рух грошових коштів станом на 31.12.2006 (на кінець дня) (непрямий метод)			
Ряд.	Найменування статті	2006 рік	2005 рік
I. Операційна діяльність			
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	33 265	16 948
	Поправки чистого прибутку:		
2	Нараховані витрати	(1 298)	12
3	Нараховані доходи	136	(2 610)
4	Амортизація необоротних активів	21 758	20 261
5	Резерви під сумнівні борги, зменшення активів	2 349	14 611
6	Торговельний результат	(529)	0
7	Нарахований та відстрочений податок	4 881	(1 108)
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	(2)	4
9	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії	0	0
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	(3 958)	(4 382)
11	Інший рух коштів, які не є грошовими	0	201
12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	56 602	43 937
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат інших банкам	89 407	237 400
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	17 625	(333 948)
15	Зменшення (збільшення) інших активів	1 266	(1 821)
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від НБУ	14 850	(170 000)
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	(47 760)	7 186
18	Збільшення (зменшення) коштів на поточних та депозитних рахунках	(228 990)	(575 314)
19	Збільшення (зменшення) коштів, залучених під ощадні (депозитні) сертифікати.	0	0
20	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	1 508	2 448
21	Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж	(17 114)	16 813
22	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	(169 208)	(817 236)
23	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	(112 606)	(773 299)
II. Інвестиційна діяльність			
24	Погашення (придбання) цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
25	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії	0	2 100
26	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні компанії	0	0
27	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	(26 505)	(22 882)
28	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	(26 505)	(20 782)
III. Фінансова діяльність			
29	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	35 896	0
30	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань	0	0
31	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	25 635	(1)
32	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	0	(123)
33	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності	61 531	(124)
34	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	(77 580)	(794 205)
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	338 382	1 132 587
36	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	260 802	338 382
Голова Правління		Джус Ю.М.	Головний бухгалтер
			Кобко Р.Л.

представлення фінансової звітності Банку, для визначення процедур аудит), які необхідні в конкретних обставинах. Аудит також включає оцінку відповідності застосовуваної облікової політики та обґрунтованості бухгалтерських оцінок, що використовувались керівництвом при складанні фінансової звітності, а також загальне представлення фінансової звітності.
Ми вважаємо, що аудиторські докази, які ми отримали, є належними та достатніми для надання нашого аудиторського висновку.

ВИСНОВОК: На нашу думку, річна фінансова звітність в усіх суттєвих аспектах достовірно відображає фінансовий стан АБ „Експрес-Банк” станом за 31 грудня 2006 року, його фінансові результати та рух грошових коштів за рік, що закінчився зазначеною датою, у відповідності з нормативними вимогами щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в банківських установах України та Положень (стандартів) бухгалтерського обліку в Україні.
Використовуючи процедури аудиту, у відповідності з Міжнародними стандартами 500 „Аудиторські докази” та 700 „Аудиторський висновок про фінансову звітність”, вважаємо висновок про достовірність річної фінансової звітності за 2006 рік АБ „Експрес-Банк” безумовно – позитивним.
Директор-аудитор
ТОВ Аудитфінанс “Консультант”, м.Київ
(сертифікат АПУ серія Б № 000113
від 29.01.1996 р., продовжений до
01.01.2007 р.)
А.М.Герасимович

Фінансова звітність за 2006 рік у повному складі та аудиторський висновок розміщені на власній сторінці мережі Internet www.expres-bank.ua

БАЛАНС за станом на кінець дня 31 грудня 2006 року					(тис. грн.)
Рядок 1	Найменування статті 2	Примітки 3	Звітний рік 4	Попередній рік 5	
АКТИВИ					
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку		51815	19993	
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	2	0	0	
3	Кошти в інших банках	3	53279	15900	
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	4	0	0	
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	5	11705	7669	
6	Кредити та заборгованість клієнтів	6	389004	194326	
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	7	0	0	
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	8	0	0	
9	Основні засоби та нематеріальні активи	9	23721	18426	
10	Відстрочений податок до отримання	10	1774	2365	
11	Відстрочений податковий актив	11	2034	469	
12	Інші активи	12	0	0	
13	Довгострокові активи/призначені для продажу		0	0	
14	Усього активів		533332	259148	
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ					
15	Кошти банків:		24585	32123	
15.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України		0	0	
16	Кошти клієнтів	13	377269	151833	
17	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком		0	0	
18	Боргові цінні папери, емітовані банком	14	0	0	
19	Нараховані витрати до сплати	15	5269	1983	
20	Відстрочені податкові зобов'язання		758	591	
21	Інші зобов'язання	16	557	1769	
22	Усього зобов'язань		408438	188299	
Власний капітал					
23	Статутний капітал	17	102000	51900	
24	Капіталізовані дивіденди		0	0	
25	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)		0	(414)	
26	Емісійні різниці		466	466	
27	Резерви та інші фонди банку		10176	7767	
28	Резерви переоцінки, у тому числі:		8710	8721	
28.1	Резерви переоцінки необоротних активів		8710	8721	
28.2	Резерви переоцінки цінних паперів		0	0	
29	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років		11	0	
30	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження		3531	2409	
31	Усього власного капіталу		124894	70849	
32	Усього пасивів		533332	259148	
Голова Правління			Л.О.Онщенко		
Головний бухгалтер			Г.І.Кобиш		

Примітка 30.1. Потенційні зобов'язання банку на кінець звітного року Зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням			
Рядок 1	Найменування статті 2	Звітний рік 3	
1	Гарантії надані	671	
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	15 002	
2.1	Первинний строк погашення – до 1 року	12 285	
2.2	Первинний строк погашення – більше 1 року	2717	
3	Акредитиви		
4	Авали	4476	
№ п/п Активи, надані під заставу		Сума	
1.	Майнові права на нерухоме майно по договору міжбанківського кредиту	5987	
2.	Майнові права на грошові кошти по договору міжбанківського кредиту	1010	
3.	Майнові права на грошові кошти по договору міжбанківського кредиту	5555	
	Всього	12552	

Звіт про власний капітал за станом на кінець дня 31 грудня 2006 року												(тис.грн.)
Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резерви та інші фонди, усього	Попередній рік	
1	2		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Залишок на 1 січня звітного року		51900	0	(414)	466	7767	8721	2409	70849	68828	
2	Скоригований залишок на початок року										68881	
2.1Коригування												
2.1	Зміна облікової політики	1.3										
2.2	Виправлення помилок	1.3									53	
3	Переоцінка необоротних активів											
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх реалізації											
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів							(11)	11	0	(52)	
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані й дочірні компанії											
7	Сума результатів переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії в разі їх реалізації											
8	Чистий прибуток звітного року								3531	3531	2409	
9	Розподіл прибутку до загальних резервів банку											
10	Розподіл прибутку до резервних фондів											
11	Розподіл прибутку до інших фондів банку						609		(609)	0		
12	Дивіденди, що сплачені у звітному році						1800		(1800)	0		
13	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році											
14	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу											
15	Внески за акціями нового випуску		50100							50100		
16	Викуплені власні акції										(418)	
17	Продаж раніше викуплених власних акцій				414					414	29	
18	Анульовані раніше викуплені акції											
19	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року		102000			466	10176	8710	3542	124894	70849	
Голова Правління												Л.О.Онщенко
Головний бухгалтер												Г.І.Кобиш

Ліквідатор ТОВ «П'ятихатка-Агро» (вул. Леніна, 8, с. П'ятихатка, Красногвардійський район, АРК, 97045, код ЄДРПОУ 31669959) повідомляє про проведення повторного аукціону з продажу майна Банкрута, що знаходиться за адресами: вул. Шосейна, 62-б та 62-в, с. П'ятихатка та вул. Центральна, с. Заречне Красногвардійського р-ну, 97000.

На аукціон виставляються: Лот 1 - будівлі та споруди автогаражу, що розташовані за адресою: Красногвардійський р-н, с. П'ятихатка, вул. Шосейна, 62-в. Початкова ціна продажу 171 585 грн. без урахування ПДВ. Лот 2 - будівля мельниці крупорушки, що розташовані за адресою: Красногвардійський р-н, с. П'ятихатка, вул. Шосейна, 62-б. Початкова ціна продажу 11 890,40 грн. без урахування ПДВ. Лот 3 - будівлі аляска корпус-маточники, що розташовані за адресою: Красногвардійський р-н, с. Заречне, вул. Центральна. Початкова ціна продажу 107 936,80 грн. без урахування ПДВ. Лот 4 - будівлі корпусів откормочників, що розташовані за адресою: Красногвардійський р-н, с. Заречне, вул. Центральна. Початкова ціна продажу 188 592,00 грн. без урахування ПДВ.

З умовами аукціону та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у ліквідатора за тел.: 8 (050) 917-74-84. Гарантійні внески у розмірі 10% від початкових цін, реалізуемого майна та реєстраційні збори для реєстрації учасників аукціону - 17 грн. перераховуються на п/р 2600301316002, Красноперекоське відділення Сімферопольського філіалу АБ «Київська Русь», МФО 384793, ЗКПО 31669959.

Для участі в аукціоні необхідно подати письмову заяву на адресу ліквідатора: 98433, Бахчисарайський р-н, с. Віліно, 2, вул. Леніна, 44-а, кв. 15. Кінцевий термін прийняття заяв - 15.06.2007 р. Аукціон відбудеться 18.06.2007 р. об 11:00 год. за адресою: вул. Леніна, 8, с. П'ятихатка, Красногвардійський район, 97045. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором.

Річний фінансовий звіт ВАТ Банк « Демарк» за 2006 рік

Звіт про фінансові результати за станом на кінець дня 31 грудня 2006 року

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	Попередній рік	(тис. грн.)
1	2	3	4	5	
1	Чистий процентний дохід		39404	24593	
1.1	Процентний дохід	19	66234	36895	
1.2	Процентні витрати	20	(26830)	(12302)	
2	Чистий комісійний дохід		7846	4558	
2.1	Комісійний дохід		7953	4629	
2.2	Комісійні витрати		(107)	(71)	
3	Торговельний дохід	21	1272	783	
4	Дохід у вигляді дивідендів	22	0	0	
5	Дохід від участі в капіталі		0	0	
6	Інший дохід		1866	532	
7	Усього доходів		50388	30466	
8	Загальні адміністративні витрати	23	(6990)	(4304)	
9	Витрати на персонал	24	(13474)	(9586)	
10	Втрати від участі в капіталі		0	0	
11	Інші витрати		(4124)	(2283)	
12	Прибуток від операцій		25800	14293	
13	Чисті витрати на формування резервів	25	(20699)	(10686)	
14	Дохід/Збиток від довгострокових активів, призначених для продажу		0	0	
15	Прибуток до оподаткування		5101	3607	
16	Витрати на податок на прибуток	26	(1570)	(1198)	
17	Прибуток після оподаткування		3531	2409	
18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	27	0	0	
19	Чистий прибуток/збиток банку		3531	2409	
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	28	0	0	
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	28	0	0	

Голова Правління	Л.О.Онщенко
Головний бухгалтер	Г.І.Кобиш

Примітка 30.2. Потенційні зобов'язання банку на кінець попереднього року. Зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням			
Рядок	Найменування статті	Звітний рік	
1	Гарантії надані	7915	
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	10395	
2.1	Первинний строк погашення – до 1 року	8817	
2.2	Первинний строк погашення – більше 1 року	1578	
3	Акредитиви	0	
4	Авали	414	
№ з/п Активи, надані під заставу		Сума	
1.	Майнові права на грошові кошти по договору міжбанківського кредиту.	3030	
2.	Майнові права на грошові кошти по договору міжбанківського кредиту.	1010	
	Всього	4040	

Звіт про рух грошових коштів

за станом на кінець дня 31 грудня 2006 року (непрямий метод)

Рядок	Найменування статті	Примітка	Звітний рік	Попередній рік	(тис.грн.)
1	2	3	4	5	
I. ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ					
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду		3531	2409	
2	Поправки чистого прибутку				
3	Нараховані витрати		3286	760	
4	Нараховані доходи		590	(912)	
5	Амортизація необоротних активів		2105	1315	
6	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів		21587	10365	
7	Торговельний результат		0	(2)	
8	Нарахований та відстрочений податок		168	427	
9	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій		(13)	(11)	
10	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії		0	0	
11	Амортизація дисконту і прямих цінних паперів		(1489)	0	
12	Інший рух коштів, які не є грошовими		0	0	
13	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку		29765	14351	
14	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам		(27508)	(12078)	
15	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам		(215324)	(69940)	
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України		(1351)	(242)	
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків		0	0	
18	Збільшення (зменшення) коштів на поточних та депозитних рахунках		(7538)	0	
19	Збільшення (зменшення) коштів, залучених під ощадні (депозитні) сертифікати		225435	59625	
20	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань		0	0	
21	Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж		(1128)	0	
22	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності		(2548)	(6789)	
23	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності		(29962)	(9417)	
24	Погашення (придбання) цінних паперів у портфелі банку до погашення		(197)	4934	
25	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії		0	0	
26	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні компанії		0	0	
27	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів		(7618)	(2442)	
28	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності		(7618)	(2442)	
II. ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ					
29	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу		0	0	
30	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань		0	0	
31	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу		50514	(388)	
32	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду		(83)	(31)	
33	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності		50431	(419)	
34	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів		42616	2073	
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		21378	19305	
36	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року		63994	21378	
Голова Правління			Л.О.Онщенко		
Головний бухгалтер			Г.І.Кобиш		

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК незалежної Аудиторської фірми у вигляді товариства з обмеженою відповідальністю "Интер-аудит" за результатами аудиторської перевірки річної фінансової звітності Відкритого акціонерного товариства "Банк "Демарк" станом на кінець дня 31 грудня 2006 р.			
13 квітня 2007 року			м. Київ

Згідно з угодою фахівцями Аудиторської фірми у вигляді товариства з обмеженою відповідальністю "Интер-аудит" проведено перевірку річної фінансової звітності Відкритого акціонерного товариства "Банк "Демарк" (далі – "Банк "Демарк", Банк) станом на кінець дня 31 грудня 2006 року.

Ми провели аудиторську перевірку річної фінансової звітності Відкритого акціонерного товариства "Банк "Демарк" (далі – "Банк "Демарк", Банк) станом на кінець дня 31 грудня 2006 року, а саме: Балансу, Звіту про фінансові результати, Звіту про рух грошових коштів, Звіту про власний капітал, складених за станом на кінець дня 31 грудня 2006 року, а також Приміток до звітів (далі – річна фінансова звітність, фінансові звіти), які додаються.

Управлінський персонал несе відповідальність за підготовку та достовірне представлення цих фінансових звітів у відповідності до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, нормативно-правових актів Національного банку України. Відповідальність управлінського персоналу охоплює: розробку, впровадження та використання внутрішнього контролю стосовно підготовки та достовірного представлення фінансових звітів, які не містять суттєвих викривлень наслідком шахрайства або помилок, вибір та застосування відповідної облікової політики, а також облікових оцінок, які відповідають обставинам.

Нашою відповідальністю є надання висновку щодо цих фінансових звітів на основі результатів нашої аудиторської перевірки. Ми провели аудиторську перевірку у відповідності до Міжнародних стандартів аудиту, надання впевненості та етики Міжнародної федерації бухгалтерів, ці прийняті

Баланс за станом на 31 грудня 2006 року				
Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	(тис. грн.) Попередній рік
1	2	3	4	5
АКТИВИ				
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку		65966	63843
2	Кошти в інших банках	3	32393	35792
3	Цінні папери в портфелі банку на продаж	5	10475	34540
4	Кредити та заборгованість клієнтів	6	733774	520020
5	Основні засоби та нематеріальні активи	9	16044	16089
6	Нараховані доходи до отримання	10	1080	835
7	Інші активи	11	3471	2377
8	Довгострокові активи, призначені для продажу			
9	Усього активів	12	0	0
			863203	673496
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ				
10	Кошти банків:		63304	79653
10.1	У тому числі кредити, які отримані від НБУ			
			5900	0
11	Кошти клієнтів	13	685381	509479
12	Нараховані витрати до сплати	15	6598	4705
13	Інші зобов'язання	16	8494	3954
14	Усього зобов'язань		763777	597791
Власний капітал				
15	Статутний капітал	17	56000	30250
16	Резерви та інші фонди банку		1987	1281
17	Резерви переоцінки, у тому числі:		9625	9650
17.1	Резерви переоцінки необоротних активів		9650	9650
17.2	Резерви переоцінки цінних паперів		(25)	0
18	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років		13790	20401
19	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження		18024	14123
20	Усього власного капіталу		99426	75705
21	Усього пасивів		863203	673496

Потенційні зобов'язання банку на кінець звітного року

Зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням.

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
1	2	3	4
Розрахунок статті (рахунки)			
1	Гарантії надані	24347	43011
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	179215	144716
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	51972	36180
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	127243	108536
3	Акредитиви	0	0
4	Авали	29886	25998

Голова Правління
Головний бухгалтер

Н.А. Гаврилишина
Р.М. Козачук

Звіт про власний капітал за станом на 31 грудня 2006 року

Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резерви та інші фонди, усього	Попередній рік
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Залишок на 1 січня звітного року		30250	0	0	0	1281	9650	34524	75705	56732
2	Скоригований залишок на початок року		30250	0	0	0	1281	9650	34524	75705	56732
3	Переоцінка необоротних активів		0	0	0	0	(25)	0	0	(25)	0
4	Чистий прибуток звітного року		0	0	0	0	0	0	18024	18024	14123
5	Розподіл при-бутку до резервних фондів		0	0	0	0	706	0	(706)	0	0
6	Розподіл прибутку до інших фондів банку		0	0	0	0	0	0	(28)	(28)	0
7	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році		0	20000	0	0	0	0	(20000)	0	0
8	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу		5750	0	0	0	0	0	0	5750	4850
9	Внески за акціями нового випуску		20000	(20000)	0	0	0	0	0	0	0
10	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року		56000	0	0	0	1987	9625	31814	99426	75705

Голова Правління
Головний бухгалтер

Н.А. Гаврилишина
Р.М. Козачук

РІЧНИЙ ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ
КБ «Західінкомбанк» ТзОВ

за станом на 31 грудня 2006 року

Звіт про фінансові результати
за станом на 31 грудня 2006року

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	(тис. грн.) Попередній рік
1	2	3	4	5
1	Чистий процентний дохід		46126	32989
1.1	Процентний дохід	19	121464	85898
1.2	Процентні витрати	20	(75338)	(52909)
2	Чистий комісійний дохід		24951	20013
2.1	Комісійний дохід		27760	22439
2.2	Комісійні витрати		(2809)	(2426)
3	Торговельний дохід	21	10227	10516
4	Інший дохід		580	132
5	Усього доходів		81884	63650
6	Загальні адміністративні витрати	23	(19304)	(17144)
7	Витрати на персонал	24	(8906)	(6144)
8	Інші витрати		(9167)	(6824)
9	Прибуток від операцій		44507	33538
10	Чисті витрати на формування резервів	25	(18362)	(13702)
11	Прибуток до оподаткування		26145	19836
12	Витрати на податок на прибуток	26	(8121)	(5713)
13	Прибуток після оподаткування		18024	14123
14	Чистий прибуток/збиток банку		18024	14123

Звіт про рух грошових коштів
за станом на 31 грудня 2006 року (непрямий метод)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	(тис. грн.) Попередній рік
1	2	3	4	5
I. ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ				
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду		18024	14123
	Поправки чистого прибутку			
2	Нараховані витрати		1893	1220
3	Нараховані доходи		244	169
4	Амортизація необоротних активів		(4033)	(3556)
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів		(18362)	(13702)
6	Амортизація дисконту і премії цінних паперів		0	7534
7	Інший рух коштів, які не є грошовими		17917	(15964)
8	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку		15683	(10176)
9	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам		4503	105139
10	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам		(233030)	(207698)
11	Зменшення (збільшення) інших активів		(1089)	103
12	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України		5900	0
13	Збільшення (зменшення) коштів інших банків		(22249)	(8978)
14	Збільшення (зменшення) коштів на поточних та депозитних рахунках		175902	138486
15	Збільшення (зменшення) коштів, залучених під ошадні (депозитні) сертифікати		0	(2337)
16	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань		4540	769
17	Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж		24065	(42000)
18	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності		(41458)	(16516)
19	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності		(25775)	(26692)
II. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ				
20	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів		45	(1436)
21	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності		45	(1436)
III. ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ				
22	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу		25750	4850
23	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності		25750	4850
24	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів		9073	(23278)
25	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		24520	117851
26	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року		94593	94573

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК

Голові Правління КБ "Західінкомбанк" ТзОВ
Засновникам та Спостережчій Раді КБ "Західінкомбанк" ТзОВ

Ми провели аудиторську перевірку фінансових звітів комерційного банку "Західінкомбанк" ТзОВ, що включають Баланс станом на 31 грудня 2006 року, Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал, Примітки до фінансової звітності за рік, що минув на зазначену дату, опис важливих аспектів облікової політики та інші пояснювальні примітки.

Управлінський персонал несе відповідальність за підготовку та достовірне представлення цих фінансових звітів у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності. Відповідальність управлінського персоналу охоплює: розробку, впровадження та використання внутрішнього контролю стосовно підготовки та достовірного представлення фінансових звітів, які не містять суттєвих викривлень внаслідок шахрайства або помилки; вибір та застосування відповідної облікової політики, а також облікових оцінок, які відповідають обставинам.

Нашою відповідальністю є надання висновку, що до цих фінансових звітів на основі нашої аудиторської перевірки. Ми провели аудиторську перевірку у відповідності до Міжнародних стандартів аудиту (МСА). Ці стандарти вимагають від нас дотримання етичних вимог, а також планування й виконання аудиторської перевірки для отримання достатньої впевненості, що фінансові звіти не містять суттєвих викривлень.

Аудит передбачає виконання аудиторських процедур задля отримання аудиторських доказів стосовно сум та розкриттів у фінансових звітах. Вибір процедур залежить від судження аудитора. До таких процедур входять і оцінка ризиків суттєвих викривлень фінансових звітів внаслідок шахрайства або помилки. Під час оцінки цих ризиків аудитор розглядає заходи внутрішнього контролю КБ "Західінкомбанк" ТзОВ щодо підготовки та достовірного представлення фінансових звітів для розробки аудиторських процедур, що відповідають обставинам. Аудит включає також оцінку відповідності використаної облікової політики, прийнятності облікових оцінок, зроблених управлінським персоналом, та загального представлення фінансових звітів.

Ми вважаємо, що отримали достатні та відповідні аудиторські докази для висловлення нашої думки. На нашу думку фінансові звіти представляють достовірно в усіх суттєвих аспектах фінансовий стан КБ "Західінкомбанк" ТзОВ станом на 31 грудня 2006 року, його фінансові результати та рух грошових коштів за рік, що минув на зазначену дату, у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Директор по аудиту
(сертифікат 0000003
видаений рішенням
комітету з питань сертифікації аудиторів банків
від 27.12.2006р. № 170
В.К. Орлова
23 квітня 2007р.

Аудитор
(сертифікат А 002553
продовжений рішенням АПУ
від 24.06.2004р. № 136
Є.Д. Вintonяк

Повний текст річного фінансового звіту КБ "Західінкомбанк" ТзОВ
за станом на 31 грудня 2006 року розміщений на власній сторінці мережі Інтернет
за адресою: www.inkom.lutsk.ua

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справи:
- №5/124-07 СТОВ «Росія» (24813, с. Жабокричка Чечельницького району Вінницької області, код ЄДРПОУ 03729463).

12 квітня 2007 року СТОВ «Росія» визнано банкрутом. Ліквідатором призначено управління Пенсійного фонду України у Чечельницькому районі;

- №5/111-07 орендного підприємства «Чечельницький завод продовольчих товарів» (24800, смт. Чечельник Вінницької області, код ЄДРПОУ 05581823).

24 квітня 2007 року орендне підприємство «Чечельницький завод продовольчих товарів» визнано банкрутом. Ліквідатором призначено управління Пенсійного фонду України у Чечельницькому районі;

- №5/133-07 СВК «Надія» (24832, с. Демівка Чечельницького району Вінницької області, код ЄДРПОУ 03729428).

26 квітня 2007 року СВК «Надія» визнано банкрутом. Ліквідатором призначено управління Пенсійного фонду України у Чечельницькому районі.Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Загублені установчі документи ТОВ «МІС» («Мобільні інформаційні системи») у т. ч. «Свідоцтво про реєстрацію», «Установчий договір», «Статут» вважати недійсними з моменту публікації.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 18 квітня 2007 р. по справі № Б-39/172-06 ПФ «Крафт» (ЄДРПОУ 31235901, м. Харків, Червоношкілля набережна, 24, п/р 26007000420001, 26001000420502, 26002000420501 у ВАТ КБ «Надра», м. Харків, МФО 351834) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Саутенка Сергія Олеговича (ліц. АБ № 216886 від 05.04.05 р.; м. Харків, вул. Героїв Праці буд. 58, кв. 47, тел. 739-06-77).

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 18.04.2007 року по справі № 23/129-6 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛАДКОМ-ВВ» (01103, м. Київ, Залізничне шосе, 47, код ЄДРПОУ 33743170) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «ТПО «ФАРС ТРЕВЕЛ» (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, код ЄДРПОУ 32850130).

Печатку, штамп та установчі документи банкрута ТОВ «ЛАДКОМ-ВВ» вважати недійсними.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1) постановою від 07.05.07 р. по справі №16/114/07 - ТОВ «Тайфун» (код ЄДРПОУ - 24911798); розташоване за адресою: м. Запоріжжя, вул. Грязнова, 51/10;

2) постановою від 07.05.07 р. по справі №16/115/07 - ТОВ «Тітус» (код ЄДРПОУ - 33869954); розташоване за адресою: м. Запоріжжя, вул. Грязнова, 51/10;

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренка А. С., ліцензія АБ №116126.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, 18, кв.17 (тел. 8-050-48-48-283).

Шановні акціонери
Закритого акціонерного товариства
«База «Солнечний луч»

Правління Товариства оголошує про скликання позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться об 11-00 18 травня 2007 р. за адресою: Київська обл., Обухівський р-н, смт. Козин, вул. Лугова, 10-А.

Рестрація учасників зборів за місцем проведення зборів 18 травня 2007 р. з 10-00 до 10-45.

Порядок денний:

1. Про надання згоди на передачу майна Товариства в заставу банківським установам по кредитним зобов'язанням Товариства та третім осіб. Надання відповідних повноважень Генеральному директору Товариства.

2. Про продаж акцій Товариства.

Для реєстрації акціонером мати при собі паспорт, або документ, що посвідчує особу, для представників акціонерів — також довіреність на право участі у загальних зборах акціонерів, оформлену згідно з чинним законодавством.

Довідки за телефоном: 251-65-18.
Правління ЗАТ «База «Солнечний луч».

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 24.04.2007 року порушено справу за №4/34 про банкрутство Дитячого оздоровчого табору «Волошка» (38774, Полтавська обл., Полтавський район, с. Головач, код ЄДРПОУ 30296675).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Брюховецького О. В. (ліцензія АБ №216805 від 16.03.2005 р. Адреса: 36011, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 8).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 18.04.2007 року по справі № 23/130-6 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «КРОТОМ-СВ» (01103, м. Київ, вул. Панаса Мирного, 16/13, літ. А, код ЄДРПОУ 33832662) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «ТПО «ФАРС ТРЕВЕЛ» (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, Код ЄДРПОУ 32850130).

Печатку, штамп та установчі документи банкрута ТОВ «КРОТОМ-СВ» вважати недійсними.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

19 травня в Україні мінлива хмарність. Без істотних опадів, лише у північних та центральних областях місцями невеликий короткочасний дощ, гроза. Вітер переважно північно-західний, на півдні та сході південний, 5—10 м/с. Температура вночі 11—16°; вдень 27—32°, у центральних і північних областях 21—26°

■ СПОРТ

Що хвилює Блохіна

Позавчора Олег Блохін спілкувався з читачами газети «Команда» на прямій лінії. Наставник нашої збірної висловив жаль із приводу травми Андрія Шевченка. Вона не дасть змоги капітанові збірної зіграти 2 червня в Парижі. Відсутність лідера, на думку тренера, може позначитися на психологічному стані колективу.

— Я не називав би гру проти французів вирішальною — попереду в нас ще довгий турнірний шлях, — сказав Олег Володимирович. — Звісно, ми прагнемо максимального результату, але навіть поразка на виїзді від сильного суперника не стане для команди катастрофою. Не варто забувати, що на віще-чемпіонів світу французів та італійців ще очікують поєдинки в Україні.

— Напередодні червневого матчу мене хвилюють не так травми виконавців, як те, що чи не половина гравців, які брали участь у ЧС—2006 та у відборі до Євро—2008, сьогодні не мають належної практики, — відповів наставник на запитання про втрату Реброва та Мілевського. — Воробей частіше перебуває на лаві запасних «Шахтаря», не вражає нас і Белік, рідко потрапляє до «основи» «Спартак» Максим Калиниченко. Є також проблеми в обороні, пов'язані з позицією у центрі захисту та на його правому фланзі...

Олег Блохін закцентував увагу на тому, що більшість провідних бомбардирів чемпіонату України — іноземці. А от 19-річного харків'янина Олександра Гладкого, котрий має бомбардирський хист, на думку Блохіна, ще зарано переводити з молодіжної збірної до національної.

— Не може не непокоїти й ситуація з Вороніним, — продовжив тренер. — Останню зустріч у бундеслізі його «Байер» проводить 19 травня, після чого Андрій хоче трохи відпочити та перевезти речі до Англії. Протягом цієї паузи — майже два тижні — Воронін збирається підтримувати форму сам.

На прохання прокоментувати чутки про можливий перехід до київського «Динамо» Блохін сказав, що має кілька пропозицій — не лише зі столиці, проте тепер зосереджений лише на роботі зі збірною.

А вона з дванадцятьма очками посідає перше місце у групі В відбірного турніру Євро—2008, за додатковими показниками випереджаючи шотландців і французів. Ще один претендент на путівку до Австрії та Швейцарії — команда Італії — має у своєму активі 10 очок.

Севільцям сподобалося на «троні»!

Футбол. Кубок УЄФА. Фінальний матч. 16 травня.

«Еспаньйол» (Іспанія, Барселона) — «Севілья» (Іспанія). 2:2 (основний час — 1:1, додатковий — 1:1, пенальті — 1:3). Голи: Адріано, 18, Рієра, 28, Кануте, 105, Жонатас, 115. **Післяматчеві пенальті забили:** Пандіані — Кануте, Драгутинович, Пауерта; **не забили:** Луїс Гарсія, Жонатас, Торрегон; — Данієл.

«Еспаньйол»: Ірайсос, Давид Гарсія, Сабалета, де ла Пенья (Жонатас, 87), Луїс Гарсія, Рієра, Руфете (Пандіані, 56), Торрегон, Гарке, Мойсес, Тамудо (Лакрус, 73). **Тренер** — Ернесто Вальварде.

«Севілья»: Палоп, Гаві Наварро, Данієл, Адріано (Ренато, 76), Поульсен, Фабіано (Кержаков, 64), Кануте, Пауерта, Марті, Драгутинович, Мареска (Навас, 46). **Тренер** — Гуанде Рамос.

Арбітр — Массімо Бузакка (Швейцарія). **Вилучено** Мойсеса, 68 (два попередження). Глазго (Шотландія). Стадіон «Гемден Парк». 15 градусів. Дощ. 48 000 глядачів.

«Севілья» вдруге поспіль заволоділа Кубком УЄФА. А могла зійти з дистанції в Донецьку. «Шахтар» після нічиєї в Іспанії (2:2) був близький до перемоги вдома. Останньої миті влучний удар головою ... воротаря Андреса Палопа врятував гостей — 2:2. А в додатковий вони забили переможного м'яча.

Чемпіонат України з футболу серед команд вищих навчальних закладів. 13-й тур. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Група А. «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ) — «МЕГУ-Штурм» (Рівне). 2:0. «Університет» (Чернівці) — «Сокіл-Скляр» (Бережани). 1:0. «Буревісник» (Тернопіль) — «Буревісник» (Кам'янець-Подільський). 7:2. «Аркс-Легкпром» (Київ) — вихідний.

«Буревісник» Тр — 26 очок, «Факел-ІФНТУНГ — 24, «Аркс-Легкпром», «Університет» — по 14, «МЕГУ-Штурм» — 13, «Буревісник» К-П — 10, «Сокіл-Скляр» — 7.

Група В. «Рятівник» (Черкаси) — «ГУЗІДМУ-Спартак» (Запоріжжя). 1:0. МАУП (Київ) — «Меркурій» (Київ). 9:0. «Техуніверситет» (Кіровоград) — «Юнга-Морська академія» (Одеса). 2:0. НУДПСУ (Ірпінь) — вихідний.

МАУП — 28 очок, «ГУЗІДМУ-Спартак» — 25, «Рятівник» — 24, «Техуніверситет — 15, НУДПСУ — 10, «Меркурій», «Юнга-Морська академія» — по 4.

Переправа у повноліття

■ ІЗ ГЛИБИН ПАМ'ЯТІ

Нелегко перебратися через Дон. Ширина в середньому — 200—350 метрів, а глибина місцями сягає і трьох. У фронтовій обстановці здолати цей чудовий витвір природи важче, особливо, коли на голови сиплються бомби, доставлені з далекої Німеччини.

Моя перша переправа була в сорок другому на Дону біля станції Богаєвської. Трохи осторонь горів і вибухав колишній адміністративний центр козацтва — Ново-черкаськ. А фашисти з німецькою пунктуальністю бомбили «живу силу». Вибухом бомби мене оглушило і подряпало ноги. Коли отямився, частина вже пішла. До Дону добирався пішки.

«Сапери!» — затиснутим у руці пістолетом комендант переправи вказав на міст. З'явилися шестеро солдатів із сокирами, ломами, залізними скобами і побігли до місця ушкодження. Самого мосту у звичному розумінні не було, його так пошкодило, що, здавалося, на водній гладі від берега до берега лежать скріплені колоди і дошки. Рух завмер: уперед ходу нема, назад теж, не розвернешся.

До коменданта підійшов командир саперів.

— Віз стоїть сторч на дні річки, вбиті коні на настилі. Обрубали упряж і голоблі, трупи коней зштовхнули в річку; заздалегідь заготовленими колодами залатали пробойну. Переправа діє.

Через збіговисько військ і біженців якимсь чином просочилася кінна армійська кухня, патрулі прогавили порушника. Іздовий, він же кухар, зупинивши екіпаж, підбіг до коменданта, здивованого небаченим нахабством.

— Товаришу старший лейтенант, чудовий куліш, гарячий...

Солдати охоче підставляли казанки, діставали із-за халав ложки. Стільки днів без гарячої їжі...

Ми прилаштувалися до частини, що проходила, і рушили до «Тихого Дону». Три-вожна тиша вкрила річку; фронтовики навіть сплять погано, якщо немає стрілянини. Люди зривалися у воду; двоє солдатів на човні не завжди встигали підібрати, течією зносило «купальників» під міст; що було далі з ними, ніхто не знав. Тільки дісталися середини переправи, як зусібіч донеслася команда «По-вітря!».

Літаки ішли вздовж річки, виблискування і світіння води чітко виділяли чорноту моста. Бомба вибухнула у воді, промазав німецький ас. Сховатися немає де.

Новий вибух потряс повітря. Бомба влучила у віз зі снарядами: тріскотня від розривів боеприпасів, свист осколків, стогони, благання про допомогу... Кінець моста рознесло вщент, з'їхати на сушу неможливо. Немов з під землі виросли сапери, не зрозуміти, як вони уціліли. Спуск готовий, поїхали...

Черговий день війни відходив в історію. Скількох бійців недорахувалися за цей один день; скільки піде похоронок у далекі від Дону міста і села! Не одержать убивчих повідомлень мешканці зайнятої німцями території; там не знають про долю живих, через фронт пошта не ходить.

Нарешті ступили на земну тверділь. Уздовж берега тяглися окопи, різні укриття, протипіхотні загородження з колючого дроту; все підготовлено для прикриття позицій, що дозволило військам зайняти оборону до підходу противника. Сюди ж посилали розрізнені підрозділи із-за Дону.

Недалеко від берега стояв контрольно-пропускний пункт. У командирів великих частин перевіряли документи, пояснювали їм обстановку, направляли в місця зосередження резервів. Невеликі групи солдатів ішли на збірні пункти для формування нових підрозділів.

Недосвідчений у військовій справі солдат бачив на переправі й навколо неї цілковиту плутанину. Але дії командира переправи і начальника КПП, дисципліна, передусім саперів, переконували, що в усьому помітна чиясь воля, спрямована до однієї мети — не допустити паники, зберегти хоча й виснажені в боях війська.

На довгому шляху битв усяке траплялося: гіркі дні відступу, втрати, докори населення за невдачі, часом погано погоджені дії командування, а солдати це відчували першими, нестача зброї і боеприпасів, — усе було, що сказати, але було й основне — віра в перемогу...

У лихоліттях відступу я переступив свої вісімнадцять. У роки війни юнаки мужніли швидко; події змушували замислюватися про сенс життя, про своє місце в лиху годину. Від усього цього не відвернешся, не пересидиш у казино, поки затихне буря, не обійдеш путівцем основні події історії Батьківщини. Небезпека навколо тебе і навіть угорі, баритися не можна. Вже виє скинута бомба; вирішуй, мізкуй, як вистояти, як перемогти насамперед себе самого, свою недосвідченість — одне слово, поспішай дорослішати.

Ти переправився не тільки через Дон, а й у другий рік війни; надалі стане в пригоді кмітливість, уміння, старання. Пам'ятай мудрість: куди соколи літають, туди вороння не пускають.

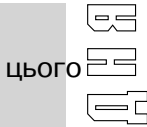
М. ЧУМАЧЕНКО.
Харків.

■ ФОТОФАКТ

У Колонній залі КМДА нещодавно відбулося нагородження ветеранів Великої Вітчизняної війни до 62-ї річниці Перемоги. На знімку: Юлія Карліна — ветеран ВВВ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ЦЬОГО

18 ТРАВНЯ

■ 1872. Народився англійський філософ, математик і громадський діяч Бертран Рассел. Нобелівський лауреат.
■ 1887. Народився скульптор і живописець Олександр Архипенко.
■ 1912. Народився прозаїк Вадим Собко («Зоряні крила», «Лихобор» та ін). Шевченківський лауреат.
■ 1917. У Петрограді створено Тимчасовий уряд.
■ 1972. Набув чинності міжнародний договір про заборону розміщення ядерної зброї на дні морів, океанів та в надрах Землі.
■ 1977. Місто Кам'янець-Подільський оголошено державним заповідником.
■ 1977. Встановлено Міжнародний день музеїв.

Редактор номера
Віктор НІКІПЕЛОВ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕХЕРА**,
Іван **ІПЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДА**.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Літсування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайв» м. Харків, вул. Північна, 12 Зам. 9-1-51

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 1709

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;

телефакс — 449-85-62.

✉ **E-mail:** mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

